

DANSK SKAKUNION
SKAKNÆVNET

Den 26. september 2018

Sag nr. 202

Jakob Rathlev, Jetsmark Skakklub, (klageren) har den 20. juli 2018 indgivet klage til Skaknævnet over en afgørelse truffet af turneringskomiteen i forbindelse med turneringen Nørrebro Forårs EMT 2018.

Klagesagen vedrører partiet fra turneringens 1. runde mellem klageren og Peter Wieth-Klitgaard, Nørrebro Skakklub (indklagede).

Turneringskomiteens afgørelse er dateret den 25. juni 2018, og klageren har efter det oplyste modtaget afgørelsen den 29. juni 2018. Klagen anses herefter for indgivet rettidigt.

Klageren har over for Skaknævnet nedlagt følgende påstande (klagepunkter):

1. Krav om anerkendelse af gevinst til klageren i partiet,
2. krav om disciplinære konsekvenser for indklagede, jf. nærmere nedenfor i klageskrivelsen ad pkt. 2, og
3. krav om irrettesættelse af turneringsleder (TL) og turneringskomite (TK).

Sammen med klageskriftet af 20. juli 2018 har klageren fremsendt følgende bilag:

Bilag 1: mailkorrespondance med indklagede om spilletidspunkt
Bilag 2: mail af 23. maj 2018 fra indklagede til arrangøren
Bilag 3: redegørelse af 24. maj 2018 fra klageren til arrangøren med underbilagene 1-3 (fotos)
Bilag 4: mailkorrespondance mellem klageren og arrangøren v/Finn Bonnez
Bilag 5: mail af 28. maj 2018 fra indklagede til arrangøren
Bilag 6: mailkorrespondance mellem arrangøren og klageren
Bilag 7: ankeskrivelse af 17. juni 2018 fra klageren til turneringskomiteen
Bilag 8: Turneringskomiteens afgørelse af 25. juni 2018

Til brug for sagens behandling har Skaknævnet indhentet følgende bilagsmateriale/udtalelser:

- Mail af 16. juni 2018 fra indklagede til turneringskomiteen (klageskrivelse) med bilag
- Mail af 22. juli 2018 fra arrangøren v/Finn Bonnez til Skaknævnet med anden mailkorrespondance vedhæftet
- Mail af 24. juli 2018 fra Paul Bridgwater, turneringskomiteen, til Skaknævnet
- Mail af 4. august 2018 fra indklagede med bilag
- Mail af 6. august 2018 fra Finn Bonnez
- Mail af 8. august 2018 fra indklagede til Skaknævnet
- Mail af 13. august 2018 fra klageren til Skaknævnet

Klageren har i øvrigt forud for sin formelt indgivne klage rettet henvendelse til Skaknævnet ved mail af 2. juli 2018.

Det foreligger oplyst, at Finn Bonnez og Jacob Prinzlau, Nørrebro Skakklub, har stået for turneringen som arrangører, og at turneringskomiteen bestod af Paul Bridgwater, Nørrebro Skakklub, Jan Mose, Tåstrup Skakforening, og Dennis L. Rose, Frederiksberg Skakforening.

Det fremgår i øvrigt af sagen, at indklagede på grund af sygdom meldte afbud til det oprindeligt fastsatte spilletidspunkt - den 7. maj 2018, at parterne herefter aftalte at spille partiet den 21. maj 2018 i den arrangerende klubs lokaler, og at der efterfølgende opstod tvist mellem spillerne om partiets udfald.

Det hedder herom i indklagedes mail af 23. maj 2018 til arrangøren med cc til klageren (jf. klageskriftet ad bilag 2):

” .....

Jeg har været i tvivl om at skrive denne mail. På den ene side har jeg mest lyst til bare at lægge en ubehagelig hændelse bag mig. Men på den anden side er jeg så oprørt, at jeg er nødt til at komme ud med det.

I forgårs mandag 21/5 påbegyndte jeg som aftalt mit (på min foranledning) udsatte parti mod Jakob Rathlev (Sort) Efter udførelse af sit 33. træk – og med ca.45 sek (+tillæg) til mig, ca.21/2-3 min. til ham, stoppede Jakob uret og påpegede, at jeg – i hans opfattelse – ikke overholdt noteringspligten. Mit svar var så, at det gjorde jeg. Gennem hele partiet har jeg noteret både eget og modstanders træk (med tilstræbt algebraisk notation, altså ikke stregmarkeringer e.l.) inden udførelse af mit næste træk, og på intet tidspunkt var jeg bagud. Jakobs påstand var, at min notering var så ulæselig, at det ikke ville være muligt at rekonstruere partiet efter min liste, og at jeg derfor – de facto – ikke havde noteret. Jeg er enig med Jakob i hans vurdering af læsbarheden af min notering (selvom det i sagens natur er en subjektiv vurdering) Jeg mener bare ikke, det er op til Jakob at være smagsdommer på kvaliteten af min håndskrift (når jeg i øvrigt teknisk set overholder noteringspligten), og at hele hans adfærd i øvrigt er uberettiget og uacceptabel. Vi fandt Skakhåndbogen frem men kunne ikke finde nogen klar henvisning. Det nærmeste er en paragraf, som omhandler manglende notering med under 5 minutter tilbage i situationer uden tillæg med efterfølgende pligt til ajourføring efter vingefald. Intet om ajourføring under parti med tillæg. Hvor jeg i øvrigt ikke anerkendte præmissen om ajourføring, da min liste jo teknisk set var ajour. Efter en lang, ørkesløs og velorkestreret (ikke af mig) diskussion spillede vi videre med forbehold for at kunne nedlægge protest efter partiet. Jeg benyttede samtidig lejligheden til at skifte til en mere kraftig kuglepen.

Jeg tror diskussionen varede 25-30 minutter før vi genoptog partiet. Gentagne beskyldninger om manglende notering, argumenter, en modstander der insisterende peger på forskellige noteringer på min liste og udspyr med stakato ”Hvad står der der?” ”Hvad står der der?”, fremsætter krav om at jeg (ganske veltimet med 45 sek tilbage...?) skulle renskrive min noteringsliste i egen betænkningstid, og ovenikøbet, komplet absurd, fotograferer både bræt, brikker, ur og noteringslister med sin mobiltelefon som ”bevis”? I situationen var jeg i defensiven og undskyldende, sådan reagerer man jo ofte over for ”bullies” det er derfor de nogen gange har let spil.

Men efter jeg er kommet hjem er jeg i stigende grad blevet forarget over min modstanders opførsel. Jeg blev hylet godt og grundigt ud af den, manipuleret, beskyldt og intimideret og tvunget til at holde fokus på en meningsløs diskussion med et insisterende og argumentresistent individ. I retsvæsenet findes et proportionalitetsprincip, at man eksempelvis (i DK) ikke må skyde med skarpt efter en potentiel indbrudstøv, fordi den mulige forseelse ikke retfærdiggør reaktionen. Tilsvarende vil en tvivlsom opfattelse hos min modstander af, at jeg muligvis har begået et mildt, uforsætligt regelbrud (hvilket er tvivlsomt og på ingen måde oplagt eller godtgjort) aldrig kunne retfærdiggøre et sådant spilstop og en så absurd opførsel, som umuliggør enhver sportslig afslutning på partiet. Ja jeg er kommet til den konklusion, at min modstander har overspillet situationen dramatisk for at bringe mig ud af fatning og optimere sine chancer for at vinde partiet med udenoms-brætlige midler. Og det synes jeg er ret usportsligt. En tillidspost i Dansk Skole Skak burde borge for en vis etisk standard!?

Jeg vil gerne protestere over min modstanders adfærd og nedlægge påstand om, at partiet erklæres vundet for mig, og at Jakob Rathlev udelukkes fra resten af turneringen begrundet i usportslig opførsel/grov chikane – men det er nok vanskeligt uden vidner. Derfor bliver udgangen sikkert, at partiet må erklæres ”ikke spillet”. Jeg kan ikke huske et evt. resultat, og omstændighederne taget i betragtning ville det ikke have nogen sportslig fair berettigelse, hvis jeg kunne. Det forudsætter vel enighed blandt spillerne at godtgøre et resultat – hvilket normalt ikke er et problem blandt gentlemen.

.....”

Klageren sendte herefter den 24. maj 2018 sålydende redegørelse til arrangøren (jf. klageskriftets bilag 3):

“.....

Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke min ærgrelse over forløbet og nu dette efterspil. Det er en hændelse, som også har påvirket mig meget – både i situationen og efterfølgende. Jeg har dog ikke samme opfattelse af forløbet som Peter, og det overrasker mig meget, at Peter vælger at bringe sagen op på denne måde, da det jo ret beset er mig, der har noget at klage over.

Min oplevelse af forløbet er som følger: Efter at have udført mit træk 33, hvor begge parter er i tidnød, kaster jeg et blik på Peters noteringsliste, fordi jeg vil tjekke, at vi har nået samme trækantal (hvad jeg har for vane, når tidskontrollen nærmer sig). Jeg kan da konstatere, at Peters noteringsliste efter min bedste overbevisning er meget mangelfuld: Flere træk mangler helt, mens mange er ulæselige. Da jeg ikke betragter det som reglementeret, tillader jeg mig at stoppe uret og forholde Peter problemet (idet der desværre hverken var en TL eller andre til stede).

I første omgang forholder Peter sig uforstående overfor min protest, hvilket foranlediger mine spørgsmål til konkrete træk: ”Hvad står der dér? Og dér?” Da Peter ikke kan svare, medgiver han at have forsømt sin noteringspligt. Til gengæld er vi uenige i forhold til, om det skal have en konsekvens. Min opfattelse er, at pligten til at notere i egen betænkningstid må stå til troende, og derfor skal Peter ajourføre noteringsliste i egen

betænkningstid. Peter mener omvendt, at man ikke kan kræve af ham, at han skal ajourføre noteringslisten, og at forseelsen højst kan takseres til en advarsel.

Herefter tager Peter initiativ til at konsultere Skakhåndbogen, hvorefter et længere spilafbrud begynder. Vi kan konstatere, at pligten til at notere ”korrekt og let læseligt” står til troende. Peter hæfter sig også ved den gamle regel om, at noteringspligten bortfalder midlertidigt ved under 5 minutters betænkningstid, når der IKKE spilles med tillægstid, men det er jo netop tilfældet her. Vi finder imidlertid ikke et klart svar på, hvordan forsømmelsen skal håndteres, og det udløser en del polemik frem og tilbage. Til sidst giver jeg efter og accepterer, at spillet fortsætter på de præmisser, som Peter ønsker, selvom jeg er uenig. Dvs. at Peter tildeler sig selv en advarsel (hans formulering) og fortsætter spillet uden at ajourføre sin noteringsliste. Jeg forbeholder mig dog retten til at protestere, og i den forbindelse tillader jeg mig at tage et billede til dokumentation jf. bilag 1 og 2, hvad Peter billiger i situationen.

I situationen (og nu) synes jeg, at det er meget utilfredsstillende, at noteringspligten kan tilsidesættes, og at spillet fortsætter uden, at noteringsmanglerne rettes, eller at der har fundet nogen straf/kompensation sted for forsømmelsen, som vel at mærke drejer sig om adskillige træk. Da spillet fortsætter med et umiddelbart 34. Td1 fra Peters side, har jeg svært ved at genvinde fatningen: Jeg føler, at Peter både er synderen og dommeren, der ovenikøbet frikender sig selv – og jeg ender med at bruge 2 af mine resterende 3 minutter for så at spille et træk, der straks smider min fordel væk (34. -, Ke6). Jeg vinder dog partiet 20 træk senere.

Efter partiets afslutning genoptager Peter og jeg dialogen om hændelsen i fordragelighed. Dialogen slutter med, at jeg siger til Peter, at jeg ikke vil benytte den ret til at protestere, som jeg forbeholdte mig – men at jeg principielt fastholder mit synspunkt, og at Peter derfor gerne må afklare spørgsmålet på et principielt niveau (hvad han selv var helt enig i): Skulle Peter ajourføre i egen betænkningstid? Skulle han gøre det i en time-out, hvor jeg evt. blev tidskompenseret? Eller skulle der reelt ingen konsekvenser være – sådan som det blev?

Nu har sagen så pludselig taget en drejning, som jeg bliver meget rystet over, da det er hårde beskyldninger, som Peter fremsætter. Jeg må fastholde, at det er Peter, som har forbrudt sig imod sin noteringspligt, og jeg var i min gode ret (og i hvert fald gode tro) ift. at anholde det. Det er også Peter, som får sin vilje i situationen og dermed får lov at takserer forseelsen til en advarsel uden krav om ajourføring. Og det er Peter, som slap for, at jeg forfulgte sagen, hvad jeg ellers var i min gode ret til.

Der er ingen tvivl om, at det er en for begge parter dybt beklagelig situation – og jeg forstår godt, at Peter lige som jeg også har haft en ubehagelig oplevelse. Det er også beklageligt, at der ingen TL var til stede. Jeg må dog sige, at jeg finder det meget skuffende, at vi nu har dette efterspil, hvor det pludselig er mig, der står for skud.

Afsluttende: Jeg har ikke forholdt mig til Peters utilstedelige påstande om, at jeg skulle have manipuleret, optrådt usportsligt osv. toppet op med et krav om min eksklusion fra turneringen. Det ville være på sin plads at returnere med ting fra samme skuffe, men det

vil jeg holde mig for god til og i stedet opfordre Peter til at besinde sig og trække disse betragtninger tilbage, så vi kan holde os til sagen.

.....

Supplerende betragtninger i forbindelse med TK-anken pr. 17. juni 2018 Som følge af sagens udvikling og den nu nødvendige behandling i Turneringskomitéen ønsker jeg for fuldstændighedens skyld at supplere med to yderligere betragtninger til min redegørelse for hændelsesforløbet.

Betragtning 1

Jeg ønsker at fremhæve det forhold, at Peter ”tildeler sig selv en advarsel”, som han formulerede det i situationen, fordi jeg gerne vil tydeliggøre, at Peter de facto agerer TL den aften. Efter aftale med de officielle TL er det ham, som åbner og lukker klubben, og det er ham, som sætter det andet parti i gang, der blev afviklet samtidigt. Under spilstoppet gør Peter også opmærksom på, at han er dommeraspirant. Det er også ham, som tog rundekortene efter min sejr blev påført, hvorefter de på mystisk vis var forsvundet efterfølgende mandag.

Betragtning 2

At min redegørelse ovenfor ikke forholder sig til min modparts påståede hukommelsestab vedr. partiets udfald var helt bevidst jf. denne e-mail, som blev sendt til Finn Bonnez i umiddelbar forlængelse af redegørelsen:
”PS til dig, Finn: Jeg har ikke noget ønske om at eskalere sagen, og derfor har jeg ikke bragt følgende forhold op, men overfor dig føler jeg behov for at markere, at jeg finder det foruroligende, at Peter tillader sig at fremsætte følgende: ”Jeg kan ikke huske et evt. resultat, og omstændighederne taget i betragtning ville det ikke have nogen sportslig fair berettigelse, hvis jeg kunne.” Det er påfaldende, at Peter husker så mange detaljer (som vi i øvrigt er enige om), men bare ikke lige den, at han tabte partiet. Jeg har heldigvis dokumentationen godt på plads (og afleverer gerne den fysiske noteringsliste), og Peters partiliste vil bekræfte dette (hvis den findes og kan læses). Jeg håber meget, at Peter blot har skrevet i affektion og nu besinder sig og beklager, så vi kan lægge sagen bag os - ellers synes jeg, at der er en meget alvorlig mistanke om groft og overlagt forsøg på snyd, som jeg vil have svært ved at sidde overhørig. Jeg følte blot behov for lige at komme af med dette, som for mig er noget af det mest ubehagelig ved sagen, og jeg forventer ikke, at du svarer herpå. .... ”

Bilagsoversigt:

Bilag 1: Situationen ved spilstop fotograferet med bræt, brikker, ur, noteringslister og rundekort.

Bilag 2: Nærbillede af noteringslisterne på billedet i bilag 1.

Bilag 3: Jakob Rathlevs noteringsliste efter endt parti

.....”

Turneringsarrangøren v/Finn Bonnez skrev herefter ved mail af 27. maj 2018 (klageskriftets bilag 4) således til klageren:

”.....

Jeg har netop opdateret DSU-siden med følgende.

.....

Angående partiet Jakob Rathlev - Peter Wieth-Klitgaard. Her foreligger der en tvist .... omkring partiets afvikling.

....

Derudover er mine og Printzlau´s kommentarer

Afviklingen af partiet og den opståede tvist skete under ”private forhold” uden TL. Nørrebro Skakklub mener derfor ikke at have nogen ”andel” i det eventuelle videre forløb. I henvises til at kontakte Skaknævnet hvis I ønsker at forfølge sagen.

....”

I svar af samme dato gav klageren udtryk for, at partiet måtte betragtes som et parti spillet i turneringsregi, blandt andet med henvisning til, at arrangøren havde accepteret det udsatte spilletidspunkt.

Der blev herefter af Finn Bonnez udsendt sålydende mail af 8. juni 2018 (jf. klageskriftets bilag 6):

“.....

Jeg kan forstå, at Jakob Rathlev ikke er enig i indholdet af tidligere mail om at formidle sagen til Skaknævnet.

Så må vi jo gå en anden vej !

Nedenfor har i arrangørernes opfattelse af situationen.

.....

De to spillere er efter ønske af PWK blevet enige om ny spilledato. Denne fastsættes til den 21. maj 2018 ..... i Nørrebro’s lokaler. Klubben er lukket, men arrangørerne har accepteret at de to spillere får adgang til lokalerne.

I dette tilfælde hvor partiet er afviklet uden tilstedeværelse af turneringsleder betragter vi det gennemført på en ”gentleman agreement” mellem de to spillere.

Da arrangørerne den 23. maj forespørger til resultatet af partiet, erfarer vi at der under afviklingen af partiet er opstået en tvist mellem spillerne. ...

Det er vores opfattelse at begge spillere gør krav på pointet, og iøvrigt er uenige om forløbet. I den givne situation uden TL eller vidner, vælger vi som arrangører at anse det omtalte parti som værende ”ikke spillet”. Med den ... konsekvens at det ikke tælles med i turneringstabellen eller i ratingberegningen.

Denne afgørelse kan indankes for Turneringskomiteen.

.....”

I forlængelse af denne mail har klageren i mail af 9. juni 2018 til Finn Bonneze bla rejst spørgsmål om, hvorfor han ikke kunne få udleveret en af indklagede indsendt “præciserende protest”.

Finn Bonneze har hertil i mail af samme dato svaret:

“.....

Ordlyden i Peters mail 28. maj

Og så er jeg fremme ved næste punkt, nemlig den præciserende protest, jeg fremsendte i fredags, hvor jeg påpegede min modstanders 3-dobbelte brud (tændt, synlig, afgav lyd) på reglen om forbud mod mobiltelefon under partiet, som konsekvent sanktioneres med tab af partiet. Dette er ikke ord mod ord, men et objektivt konstaterbart forhold, som Rathlev selv har fremsendt bevis for.

Ordlyden i Peters mail fra 25. maj

Jeg vil derfor præcisere min klage om usportslig optræden til et enkelt konkret punkt, nemlig ulovlig anvendelse af mobiltelefon:

Under det igangværende parti fremdrog min modstander en tændt mobiltelefon og brugte den bl.a. til at fotografere stillingen på brættet (samt skakur og noteringslister). Reglerne om forbud mod mobiltelefoner under partiet er meget strikse ..., og min modstander forbrød sig mod dem ved at betjene en mobiltelefon, som både var 1) tændt, 2) synlig, 3 afgav lyd (“klik”, “klik”) og 4) som en skærpene omstændighed blev anvendt til at affotografere stillingen i et igangværende parti.

.....”

I mail af 15. juni 2018 til Finn Bonneze har klageren - med henvisning til ordet “derfor” i omtalte mail af 25. maj fra indklagede - anmodet om at få lejlighed til at se den præciserende protest i sin fulde længde med henblik på at få vished om omfanget af indklagedes anklager imod klageren.

Hertil har Finn Bonneze i mail af 15. juni 2018 til klageren anført:

“.....

Ordet henviser bl.a. til en telefonsamtale/mail med Peter med henvisning til hans oprindelige mail 23. maj (den du selv var cc på).

Men er det ikke sådan at uanset hvad I tidligere har skrevet, så kan I formulere klagen til TK som I ønsker.

.....”

Den fulde ordlyd af indklagedes mail af 28. maj 2018 til arrangøren (jf. klageskriftets bilag 5), hvortil der er henvist i Finn Bonnez mail af 9. juni, er sålydende:

”.....

Kære Alle

Jacob ringede i går og efterspurgte min partiliste. Jeg gav udtryk nok at kunne finde den, men må nu beklageligvis erkende – efter gennemgang af skuffer og tasker -, at jeg alligevel må have smidt den ud. Jeg vil dog gerne frivilligt og i fairness erklære, at den var udfyldt på en måde, som ved adskillige træk var nærmest ulæselig og uegnet som dokumentation for partiets forløb (bortset fra antallet af træk). Dette fremgår i øvrigt også af det foto, som Jakob Rathlev tog med sin mobiltelefon efter træk 33, under det igangværende parti.

Og så er jeg fremme ved næste punkt, nemlig den præciserede protest, jeg fremsendte i fredags, hvor jeg påpegede min modstanders 3-dobbelte brud (tændt, synlig, afgav lyd) på reglen om forbud mod mobiltelefon under partiet, som konsekvent sanktioneres med tab af partiet. Dette er ikke ord mod ord, men et objektivt konstaterbart forhold, som Jakob Rathlev selv har fremsendt bevis for. Vi kan da sagtens tale om min partiliste lidt endnu, men jeg synes det vil være mere interessant at høre jeres udlægning af, hvad skakloven har at sige om brug af mobiltelefon under partiet, da dette vil være mit hovedargument – også ved en evt. højere instans.

/Peter Wieth

.....”

I klagerens klageskrivelse af 17. juni 2018 til turneringskomiteen (jf. bilag 7) hedder det:

“.....

Jeg ønsker at anke TL-afgørelsen, idet jeg er uenig i TL's afgørelse og håndtering. TL opfatter fejlagtigt sagen som ”påstand mod påstand”, hvilket leder til en ukorrekt behandling af sagen. Jeg ønsker i den forbindelse at rejse tre krav.

1. Krav om anerkendelse af gevinst i det pågældende parti

For det første har jeg vundet det pågældende parti, og det er derfor mit krav, at dette anerkendes fuldt ud.

Der er ikke modstridende beskrivelser af hændelsesforløbet efter, at min modpart har skiftet forklaring, og nu i stedet har valgt at ”præcisere min klage om usportslig optræden til et enkelt konkret punkt, nemlig ulovlig anvendelse af mobiltelefon”. Der er således klart og konkret dokumentation at tage stilling til, hvad angår bl.a.:

- 1) Partiet blev afviklet den 21. maj 2018.
- 2) Der var spilstop undervejs pga. kontrovers om min modparts misvedligeholdte noteringspligt.
- 3) Det var berettiget, at jeg gjorde indsigelse over den misvedligeholdte noteringspligt.

- 4) Under spilstop blev situationen affotograferet med bræt, brikker, ur, noteringslister og rundekort.
- 5) Efter spilstop fortsatte partiet uden ajourføring af noteringslisten.
- 6) Jeg vandt partiet.

Ad 6) opfatter jeg min modparts præciserede klage til ”et enkelt konkret punkt” således, at han ikke længere vedstår sig sine tidligere påstande, herunder hukommelsestab vedr. partiets resultat. Da TL imidlertid ikke vil give mig adgang til den præciserede klage i sin fulde længde, er jeg dog i tvivl. Men selv hvis min modpart fastholder sin første forklaring, står det klart, at hvad resultatet angår, foreligger der forskellige, men vel at mærke ikke divergerende forklaringer: Min modpart påberåber sig hukommelsestab (på trods af i øvrigt meget detaljeret hukommelse om forløbet) samtidig med, at han har smidt sin noteringsliste ud – mens jeg klart husker, at jeg vandt, og jeg har dokumenteret det ved at fremvise min noteringsliste, hvis ægthed bekræftes af affotograferingen under spilstop. Selvom min modparts forklaring er højst ejendommelig, anfægter hukommelsestab og forlist noteringsliste ikke mit krav om, at jeg vandt partiet. Det betyder blot, at partiets udfald må afgøres ud fra den eksisterende og meget klare dokumentationen, der tydeligt viser, at jeg vandt.

Ad 4) og Peters præciserede klage vedr. ulovlig anvendelse af mobiltelefon under igangværende parti er det et nyt påfund uden relevans for sagen. Derfor føler jeg kun behov for at kommentere nærmere på forholdet, hvis Turneringskomitéen finder det relevant for sagens afgørelse.

Jeg vil i øvrigt gerne tilføje, at dette spørgsmål vedr. resultatet har den principielle implikation, at hvis tvivlen kan komme den spiller til gode, som pludselig får hukommelsestab og ikke er i stand til at fremvise sin partiliste, så legitimerer man følgende opførsel: At en spiller i en tabsstilling sikrer sig, at TL ikke er i nærheden, hvorefter han forlader spillestedet sammen med sin partiliste, som han skiller sig af med, hvorpå han påberåber sig hukommelsestab, og partiet følgelig annulleres. Sådant en legitimering vil næppe være hensigtsmæssig.

2. Krav om disciplinære konsekvenser for PWK

For det andet er det mit krav, at sagen får disciplinære konsekvenser for min modstander. Dette krav begrundes ud fra en række forhold, som til sammen er stærkt kritisable:

- a) At min modstander nægter at respektere spillets regler om notation i situationen.
- b) At min modstander misbruger sin status som dommeraspirant til at få sin vilje i situationen jf. min redegørelse.
- c) At min modstander vælger at indgive en protest, som ikke blot indeholder meget grove beskyldninger og krav, men som samtidig bygger på selektivt hukommelsestab (trods glimrende hukommelse i øvrigt) 17. juni 2018 og bortskaffet dokumentation, hvorpå han ændrer selvsamme forklaring og åbent erkender at have løjet (om at have noteret korrekt; altså protestens kerneargument).
- d) At min modstander herefter fremsætter en ny påstand om affotografering under igangværende parti, selvom billededokumentationen klart viser, at også dette er løgn.

e) At min modstand som dommeraspirant må forventes at udvise særlig agtpågivenhed, hvad regler og sportslig opførsel angår, hvilket er en skærpene omstændighed.

Jeg opfatter min modstanders opførsel – usandsynliggjort hukommelsestab, forsvunden dokumentation, skiftende forklaringer, åbenlyst forkerte påstande osv. – som værende af grov karakter, og jeg opfatter det som en skærpene omstændighed, at min modstander er dommeraspirant og tilmed udnytter det i situationen. På den baggrund ønsker jeg at fremsætte krav om disciplinære konsekvenser for PWK, hvilket som minimum bør være en karantæne fra at virke som dommer(aspirant).

3. Krav om irettesættelse af dommerne

Jeg mener, at de to dommere – Finn Bonnez og Jacob Printzlau – udviser mangel på dømmekraft i den opståede situation, og at det bør påtales.

Efter min opfattelse er det en fejl, at dommerne trods gentagne opfordringer ikke vil agere i sagen, men derimod blot erklærer partiet for ikke-spillet. Det er utilfredsstillende, at dommerne forholder sig passivt ift. usandsynliggjort hukommelsestab, forsvunden dokumentation, skiftende forklaringer, åbenlyst forkerte påstande osv. Tilsvarende er det utilfredsstillende, at dommerne ikke vil udlevere min modparts præciserede klage i sin fulde længde trods flere opfordringer hertil.

At de to dommere har en tæt relation til min modpart, idet de alle tre sidder i bestyrelsen for Nørrebro Skakklub, mener jeg ikke er en formildende omstændighed for deres opførsel – sværere tværtimod.

Jeg mener således, at dommerne forsømmer deres ansvar og (tilsigtet eller ej) klart favoriserer min modpart, hvilket er kritisabelt i sig selv, og som samtidig har gjort sagsforløbet unødigt besværligt og tidskrævende for mig. På den baggrund er det mit krav, at dommernes ageren irettesættes.

.....”

Sagen blev ligeledes påklaget til turneringskomiteen af indklagede ved sålydende klageskrivelse af 16. juni 2018 mail:

“.....

Jeg nedlægger følgende påstande over for TK:

Primær påstand: at Rathlev taberdømmes for brug af mobiltelefon under partiet, jf. Skakhåndbogens afsnit 3 §11.3.2.2.

Sekundær påstand: at Rathlev dømmes for usportslig optræden, jf. afsnit 3 §11.1 (bringe spillet i vanry) eller afsnit 3 §11.5 (forstyrre modstanderen) og sanktioneres iht. afsnit 3 §12.9.6.

De angivne henvisninger til lovbestemmelser er i sagens natur ment vejledende. Hvis jeg har angivet en forkert eller mindre relevant paragraf, tænker jeg, at TK evt. vil inddrage andre, mere relevante, bestemmelser i sin afgørelse.

Baggrund (procedure)

Denne sag handler IKKE om en ret ulæselig noteringsliste, eller hvordan spillet fortsatte efter en lang og ubehagelig afbrydelse. Den handler om en erfaren Skakliga-spiller, som forsøger (og lykkes med) at udnytte og fordreje en mindre og ubevidst forseelse fra en mindre rutineret modstander til at foranledige en langvarig afbrydelse, hvor han har frit spil til uhæmmet at køre løs, forvirre og intimidere modstanderen (mig) og selv vælge, hvornår spillet skal fortsætte - nemlig når modstanderen er gjort godt mør, og herved de facto vinde partiet uden for skakbrættet og med ikke-skaklige midler. Min bevæggrund for at føre denne sag til TK (og evt. Skaknævnet) er, at jeg synes, det vil være imod sportsånden i dansk skak, hvis sådan en adfærd belønnes. I erkendelse af manglende beviser og ord-mod-ord i en påstand om usportslig optræden, har jeg (ud fra en praktisk/realistisk vurdering) valgt at forfølge punktet om brug af mobiltelefon som min primære påstand, da dette er bevist.

Hændelsesforløb

Mandag 21. maj kl. 18 mødtes Rathlev og jeg ved Nørrebro Skakklub for at afvikle et (på min foranledning) udsat parti. Jeg havde sikret nøgler til klubben. Efter sit eget (Sort) 33. træk med 2½-3 minutter (+ 30 sek pr. træk) til træk 40 for Rathlev, 45 sekunder for mig, stopper Rathlev uret og påtaler min noteringslistes udseende. Jeg fastholder, at jeg teknisk set havde overholdt afsnit 3 §8.1.1 om at notere ”så klart tydeligt som muligt” og ikke på noget tidspunkt havde været træk bagud. Jeg havde heller ikke opnået nogen uberettiget fordel ved ikke at bruge tid på notering. Men med en kuglepen næsten uden blæk og en i forvejen udfordret håndskrift vil jeg ikke bestride, at min noteringsliste i praksis var ret ulæselig og uanvendelig (til andet end at dokumentere antallet af træk). Jeg smed min noteringsliste ud senere, men Rathlev har et retvisende mobilfoto af den – dog fremgår det ikke, at den blev pænere efter træk 33, hvor jeg skiftede kuglepen(!) Rathlevs reaktion på denne forseelse ser jeg imidlertid som helt ude af proportion med forseelsens karakter. Der startede et ubehageligt krydsforhør, hvor Rathlev hele tiden skiftede angrebepunkt (hvad står der der? Hvad hvis jeg heller ikke noterede hvad så hvad så? I Skakligaen har jeg set sager hvor man skulle ajourføre i egen tid. og igen hvorfor har du ikke noteret? Indrømmer du, at du taber på tid, hvis du skal ajourføre listen nu i din egen tid osv osv.) Vi fandt en Skakhåndbog i klubbens lokaler men ingen paragraf om den konkrete situation. Herefter nye/gentagne spørgsmål og det samme rundt og rundt igen, intimidering, bebrejdelser i hvad der følte som uendelig lang tid. Rathlev fremdrog en tændt mobiltelefon og affotograferede ur, noteringslister, bræt og brikker. Hvorefter vi genoptog spillet med forbehold for TL’s (og underforstået evt. højere instansers) afgørelse i en evt. sag. Jeg var naturligvis rystet og forvirret som resultat af Rathlevs intimidering og mener derfor ikke, at hvad der evt. skete efterfølgende har nogen sportslig, moralsk eller lovmæssig berettigelse. I min oprindelige protest udtrykte jeg det (med en muligvis malplaceret humor/ironi) som, at jeg som følge af Rathlevs adfærd ikke ”kunne huske hvad der skete”. Jeg tror ikke, at nogen normalt tænkende person vil opfatte dette bogstaveligt som, at jeg rent faktisk havde ”hukommelsestab”, men lad mig for god ordens skyld præcisere, at det havde jeg ikke. Onsdag 23. maj afgav jeg protest til TL (vedhæftet),

Torsdag 24. maj svarede Rathlev (vedhæftet) og leverede i den forbindelse bevis for brug af mobiltelefon, som jeg herefter i præciseret protest af fredag 25. maj (vedhæftet) gjorde til hovedgenstand for min indsigelse. Resten af sagsforløbet er dokumenteret i adskillige mails, som jeg ikke vil belaste TK med, da de ikke er relevante for mine to påstande eller kaster nyt lys på sagen. ....

Jeg forstår, hvis TK undrer sig over, at jeg ikke sagde fra eller nægtede at spille videre, hvis den behandling, som Rathlev udsatte mig for, var så ubehagelig som jeg giver udtryk for. Sandheden er, at folk reagerer forskelligt. Nogle er gode til at give igen med det samme. Andre, her også jeg, reagerer indadvendt, hvor jeg bliver passiv og submissiv og ubevidst tænker, at hvis jeg taler efter munden og lader være at sige imod, så holder han sikkert op på et tidspunkt. Det er samme mønster, som mobbere eller manipulatorer bruger til at opnå psykisk kontrol over deres ofre. Men trygt hjemme igen gik det op for mig, hvad der var sket - at en kynisk og usportslig modstander behændigt havde sat mig mat uden for brættet - og jeg blev klar til at gå til modangreb og kæmpe for, at han ikke slipper afsted med det!

Til understøttelse af primær påstand:

Jeg vil undlade at citere afsnit 3 §11.3.2.2 i sin helhed, men alene sidste del: "Hvis det er tydeligt, at en spiller har et sådant udstyr [mobiltelefon] på sig under partiet på spillestedet, taber han partiet, og modstanderen vinder." Ingen undtagelsesbestemmelser, ingen nuancer. Turneringsreglementet tillader (som jeg forstår det, generelt i Nørrebro Skakklubs turneringer) slukkede, ikke-synlige mobiltelefoner i tasker. Men i den konkrete situation er det min opfattelse, at Rathlevs mobiltelefon var tændt, synlig, afgav lyd (under fotograferingen) og endog affotograferede stillingen i et igangværende parti. Og jeg underbygger min påstand med billeddokumentation tilvejebragt af Rathlev, hvor det tydeligt kan verificeres, at billedet er taget efter træk 33, ligesom Rathlevs endelige noteringsliste beviser, at der blev spillet efterfølgende træk, og at partiet derfor var i gang.

Rathlev argumenterer for, at der var "spilstop". Her vil jeg drage den parallel, at hvis man eksempelvis har stoppet uret for at verificere et krav om remis ved stillingsgentagelse, vil brug af (eller lyd fra) mobiltelefon vel stadig medføre tab af partiet. Uagtet et pauseret ur er partiet ikke desto mindre i gang, og evt. udefrakommende hjælp (ikke at jeg påstår det her, men det er jo det, reglerne mod mobiltelefoner skal modvirke) er ikke mindre nyttig under en midlertidig afbrydelse. Tilsvarende kan jeg heller ikke se, at et ønske om at affotografere min noteringsliste kan berettige et brud på §11.3.2.2.

Til understøttelse af sekundær påstand:

Jeg har allerede under hændelsesforløbet beskrevet Rathlevs overdrevne og langvarige reaktion på min (mulige) forseelse. Formelt set kan jeg være i tvivl om Rathlevs ret til overhovedet at påtale min noteringsliste (i og med den kun skal være synlig for dommer – underforstået ikke nødvendigvis for modstander). Men i fravær af dommer giver det mening, at Rathlev kan rejse spørgsmålet under partiet. Så det er ikke usportsligt at afbryde partiet og påtale forholdet. MEN når der ikke kan findes noget i Skakhåndbogen og det står klart at vi ikke kan finde et svar, hvad er så formålet ved at blive ved og ved og ved at køre løs på modstanderen? Rathlev vælger de facto en vej, som forulemper

mig, ødelægger min mulighed for at spille fornuftigt videre og herved forhindrer en sportslig korrekt fortsættelse af partiet – alene på grund af en mulig overskridelse af §8.1.1. Dette er helt ude af proportioner - så meget, at jeg mener, Rathlevs adfærd bringer spillet i vanry, og det er derfor jeg nævner §11.1.

Afslutning

Det har været vigtigt for mig også at bruge tid på at argumentere for min sekundære påstand, ”usportslig optræden”. Og måske min fremstilling kan bruges til at gennemskue et adfærdsmønster, hvis der kommer fremtidige, eller allerede eksisterer, lignende sager på Rathlev. Meget er desværre ord-mod-ord, og jeg har forståelse for, at det kan være svært at dømme efter §11.1 uden beviser. Men så håber jeg, at min argumentation efter §11.3.2.2 fremstår så overbevisende, og beviserne så klare, at min primære påstand alene kan lægges til grund for en afgørelse i sagen.

.....

Bilag .....

1. Min oprindelige protest af 23/5 og TL's svar herpå .....
2. Rathlevs kommentar af 24/5 inkl. de fotos, han tog med mobiltelefon under partiet (disse fotos er også benævnt bilag 1-3 - ikke at forveksle med min bilagsnummerering)
3. Min præciserede protest af 25/5

.....”

Turneringskomiteens afgørelse, der er dateret den 25. juni 2018, er sålydende:

“.....

I gennemgangen af begge parters beskrivelse af partiet kan vi som turneringskomité konstatere:

Der har været forsøgt spillet et udsat parti .... d. 21. maj 2018. Partiet har ikke levet op til FIDES/Skakhåndbogens regler på følgende punkter:

- Der har ikke været en turneringsleder tilstede.
- Den ene part har ikke udfyldt sin noteringsliste korrekt (Peter Wieth-Klitgaard). Der er noteringspligt under hele partiet ved tillægstid.
- Den anden part (Jakob Rathlev) har stoppet skakuret under partiet, uden at turneringsleder blev påkaldt (skakuret må kun stoppes for at tilkalde en turneringsleder).
- Den anden part har haft en mobiltelefon tilstede på sin person (Jakob Rathlev), hvilket er forbudt jævnfør Skakhåndbogen § 66.

Med så mange uregelmæssigheder er det vores vurdering, at partiet ikke lever op til de krav FIDE og Dansk Skak Union stiller til et ratet turneringsparti, og derfor kan partiet ikke indgå i Nørrebro Forårs EMT 2018. Hermed stadfæster vi turneringsledelsens afgørelse.

.....”

I klageskrivelsen af 20. juli 2018 til Skaknævnet hedder det:

“.....

1. TK-afgørelsen er forkert

I sin afgørelse mener TK at kunne konstatere en række forhold angiveligt på baggrund af parternes beskrivelser. Imidlertid konkluderer TK på flere punkter i klar modstrid med min beskrivelse. Således træffer TK en afgørelse på et forkert grundlag, som leder til en forkert konklusion.

a) Partiet blev gennemført – og det blev vundet af mig

TK konstaterer indledningsvist, at ”Der har været forsøgt spillet et udsat parti”. Imidlertid fremgår det klart af begge parternes beskrivelser, at partiet er blevet gennemført: Det blev igangsat, har været afbrudt og er blevet genoptaget efter spilstop. Hvad angår partiets afslutning/resultat er der dog forskellige, men ved at mærke ikke modstridende forklaringer.

Min modpart anfører i sin oprindelige protest (bilag 2): ”Jeg kan ikke huske et evt. resultat, og omstændighederne taget i betragtning ville det ikke have nogen sportslig fair berettigelse, hvis jeg kunne.”. Heroverfor kan jeg klart erindre, at jeg vandt partiet, og til dokumentation herfor har jeg fremlagt min partiliste, hvis ægthed bekræftes af affotograferingen af partilisterne under spilstoppet jf. min redegørelse (bilag 3). Min modpart vil omvendt ikke fremvise sin noteringsliste med påberåber sig derimod selektivt hukommelsestab: Han kan lige netop ikke huske partiets resultat på trods en i øvrigt meget detaljeret hukommelse i sin oprindelige protest – fx om antal træk og tidsforbrug ved spilstop (hvilket bekræftes af billedet, som han først så efterfølgende) samt om, at han skiftede kuglepen efter spilstop.

Så altså: Partiet blev igangsat, har været afbrudt og er blevet genoptaget efter spilstop, og det foreligger klar dokumentation for, at jeg vandt partiet, hvilket min modpart vel at mærke ikke anfægter, idet han blot nægter at fremvise sin partiliste og påberåber sig et selektivt hukommelsestab, der er hverken dokumenteret eller sandsynliggjort.

På dette grundlag må det være meget klart, at partiet skal anerkendes som vundet for mig: Det er det eneste, som den fremlagte dokumentation peger på, og det er i øvrigt det sportsligt set forventelige resultat givet styrkeforskellen parterne imellem. I modsat fald legitimerer man den opførsel, at en spiller i en tabsstilling blot kan forlade spillestedet med sin partiliste og påberåbe sig hukommelsestab, hvorefter partiet følgelig annulleres.

b) TK træffer afgørelse på et fejlagtigt og misforstået grundlag

TK anfører fire forhold, som til sammen leder TK til konklusionen, at ”Med så mange uregelmæssigheder er det vores vurdering, at partiet ikke lever op til de krav FIDE og DSU stiller til et ratet turneringsparti”, hvorved TL’s afgørelse stadfæstes, og min modpart dermed får medhold i sit ønske i sin oprindelige protest om, at partiet skal dømmes til ”ikke spillet” og dermed annulleres.

Det er imidlertid stærkt kritisabelt, at forhold, som TK lægger til grund for at give min modpart medhold, baserer sig på forsømmelser fra min modparts side og udokumenterede løgne udelukkende baseret på min modparts beskrivelse. Jeg vil her gennemgå TK's fire forhold, men i en anden rækkefølge end oplyst af TK:

For det første lægger TK til grund, at min modpart har forsømt sin noteringspligt. Det er tilfredsstillende, at TK er enig i min vurdering i den opståede situation – og dermed underkender min modparts urigtige påstande i sin oprindelige protest (bilag 2):

”Gennem hele partiet har jeg noteret både eget og modstanders træk (med tilstræbt algebraisk notation, altså ikke stregmarkeringer e.l.) inden udførelse af mit næste træk, og på intet tidspunkt var jeg bagud” og ”en tvivlsom opfattelse hos min modstander af, at jeg muligvis har begået et mildt, uforsætligt regelbrud (hvilket er tvivlsomt og på ingen måde oplagt eller godtgjort)”.

Dermed forsvinder selve grundlaget for min modparts oprindelige protest: Nemlig påstanden om at jeg gjorde ham uret ved at anholde den manglende notation i situationen. Det er dog aldeles ulogisk, at den alvorlige forsømmelse fra min modparts side – som vel at mærke angår klart størstedelen af partiets træk startende allerede fra træk 4 – bliver et forhold, som lægges til grund for at støtte min modparts krav om annullering af partiet.

For det andet lægger TK til grund, at jeg skulle have stoppet skakuret uden at påkalde en TL. Dette er imidlertid forkert, idet det fremgår klart af min redegørelse (bilag 3), at jeg netop ville påkalde en TL, da jeg stoppede uret, og kun i dennes fravær (og dermed i force majeure) henvendte mig til min modstander: ”Da jeg ikke betragter det [meget mangelfuld notation] som reglementeret, tillader jeg mig at stoppe uret og forholde Peter problemet (idet der desværre hverken var en TL eller andre til stede)”. Jeg agerer således korrekt proceduremæssigt: Jeg må gerne stoppe uret først for så at kontakte TL, hvilket desværre viste sig umuligt – hvad jeg i øvrigt ikke kunne vide i situationen, da vi sad i et hjørne og jeg havde ryggen til spillelokalet og ørepropper i (måske var TL dukket op). Uanset er det i betragtning af forsømmelsens karakter – en svært misvedligeholdt partiliste – absurd, hvis jeg skulle have forbrudt mig imod reglerne ved at stoppe uret straks ved konstateringen heraf. Noteringspligten er helt klar, og misvedligeholdelsen skaber usikkerhed om tidskontrollen og partiet i det hele taget (foruden at være en tidsmæssig fordel). Og igen er det aldeles ulogisk, at et forhold, som entydigt følger af min modparts grove forsømmelse, lægges til grund for at støtte min modparts krav om annullering af partiet.

For det tredje lægger TK til grund, at jeg skulle have haft en mobiltelefon på mig. Det er imidlertid en forkert og meget grov påstand, der udelukkende bygger på min modparts beskrivelse i sin såkaldte ”præciserede protest” (bilag 5). Af min beskrivelse fremgår det blot, at jeg har affotograferet situationen ved spilstop – hverken mere eller mindre end præcis dét. Det er min modpart, som opdigter en falsk historie om, at billedet (jf. bilag 3) er taget af en mobiltelefon, som også var tændt imens partiet var igangværende og tilmed befandt sig på mig. Min modparts historie kan hverken dokumenteres eller sandsynliggøres – der er tværtimod en beviselig løgn i den: Min modpart anfører nemlig, at affotograferingen skulle være sket ”under det igangværende parti”, men såvel pause-ikonet på uret som opstilling af ting på billedet indikerer tydeligt, at der var spilstop i situationen.

Hertil kommer det meget påfaldende i, at min modpart hverken under partiet eller i forbindelse med sin oprindelige protest (bilag 2) bemærker noget om ulovlig brug af mobiltelefon: Han fremsætter først på-standen undervejs i sagsforløbet i forbindelse med sin såkaldte ”præciserede protest” (bilag 5), hvor han i øvrigt skifter forklaring og indrømmer at have løjet(!) om grundlaget for sin oprindelige protest: ”Jeg vil dog gerne frivilligt og i fairness erklære, at den [partilisten] var udfyldt på en måde, som ved adskillige træk var nærmest ulæselig og uegnet som dokumentation for partiets forløb (bortset fra antallet af træk).”.

Igen må jeg konstatere det komplet ulogiske og stærkt kritisable i, at TK lægger en udokumenteret løgn fra min modpart til grund for at støtte min modparts krav om annullering af partiet.

For det fjerde lægger TK til grund, at der ikke har været en TL tilstede. Jeg må i den forbindelse fastholde, at TL har godkendt min modstanders afbud til den oprindelige spilledag, at TL godkendte det nye spilletidspunkt, og at jeg på ingen måde blev gjort klart, at partiet skulle afvikles ”lovløst”. Det er korrekt, at det viste sig, at TL ikke selv var til stede under partiafviklingen, men som anført i min redegørelse (bilag 3), agerer min modpart de facto TL den pågældende aften.

Som dommeraspirant og bestyrelseskollegaer med de to TL i den arrangerende klub skriver han i forbindelse med aftalen om at flytte partiet: ”Og så kan jeg tilbyde vores TL’er at være den, der åbner og lukker, hvis andre udsatte/fremrykkede også får lyst til at spille den dag!” (bilag 1). Det er således ham, som åbner og lukker klubben den aften, og det er ham, som igangsætter det andet parti, der bliver afviklet samtidigt med vores. Det er også ham, der bruger sin autoritet under spilstop til at konkludere på uenigheden ved at tildele sig selv en advarsel og insistere på, at partiet fortsatte uden ajourføring trods min protest.

Herudover må jeg fastholde, at partiet – bortset fra min modparts forsømmelse af noteringspligten – er blevet afviklet reglementeret, da der ikke er noget, der indikerer, at skakreglerne i øvrigt ikke er blevet fulgt. Uanset finder jeg det ulogisk, hvis uklarheden om en tilstedeværende TL i sig selv kan være tungtvejende nok til at støtte min modparts krav om annullering af partiet, da partiet så har været ugyldigt allerede ved igangsættelse, og det i så fald vil medføre annullering af alle andre partier afviklet under lignende vilkår gennem tiderne (startende med det parti, som blev afviklet samtidigt).

2. Min modparts plattenslageri skal have disciplinære konsekvenser

Jeg opfatter min modstanders opførsel – herunder a) grov tilsidesættelse af noteringspligten, b) usandsynliggjort påstand om hukommelsestab, c) skiftende forklaringer, d) bortskaffet partiliste, og e) åbenlyst forkerte påstande – som værende af grov karakter, og jeg opfatter det som en skærpene omstændighed, at min modstander er dommeraspirant og tilmed udnytter det i partisituationen. På den baggrund ønsker jeg at fastholde krav om, at sagen skal have disciplinære konsekvenser for PWK, hvilket som minimum bør være en karantæne fra at virke som dommer(aspirant).

Ad a) Det er dokumenteret i min redegørelse – og senere erkendt af min modpart og anerkendt af TK – at min modpart har forsømt sin noteringspligt i meget betydeligt omfang. Der er flere træk, som mangler helt, adskillige fejlnoterede træk og et stort antal ulæselige træk, og anslået drejer det sig om 3/4-dele af partiet (ved spilstop), hvor

min modpart har forsømt sin noteringspligt. Dette er stærkt kritisabelt – især i lyset af, at min modpart er under uddannelse til dommer.

Ad b) Min modparts selektive hukommelsestab kan kun betragtes som en absurd påstand i lyset af, hvor mange deltaljer han i øvrigt er i stand til at huske korrekt – og i lyset af, at han hverken forsøger at dokumentere eller sandsynliggøre denne påstand.

Ad c) Hårdt presset af klar billeddokumentation skifter min modstander forklaring diametralt undervejs i sagsforløbet: Fra at helt benægte sin forsømmelse af noteringspligten til pludselig at vedkende sig forsømmelsen. Det er stærkt utroværdigt.

Ad d) Under påskud af at have forlist den, vil min modpart ikke fremlægge sin partiliste. Det er meget vanskeligt at tro, at et så afgørende dokument i sagen pludselig skulle være forsvundet af sig selv – især når min modpart allerede har vist sig i stand til at lyve og fremkomme med højest besynderlige forklaringer.

Ad e) Min modpart leverer ikke blot skiftende forklaringer, men også en ny, opdigtet forklaring undervejs i sagsforløbet, der angår den usande og meget grove påstand om ulovlig brug af mobiltelefon, som han hverken kan dokumentere eller sandsynliggøre. Påstanden kan end ikke betragtes som ord-mod-ord, da en del af hans forklaring (affotografering under igangværende parti) er beviseligt løgn.

Kort sagt: Min modpart opfører sig som en regulær plattenslager.

3. Både TL og TK begår klare fejl i sin sagsbehandling

For det første er det i forlængelse af de ovenstående forhold stærkt utilfredsstillende, at hverken TL eller TK går i rette med min modparts åbenlyse plattenslageri i sagsforløbet. Selv ved fremkomsten til den (i mine øjne forkerte) konklusion, at partiet skal annulleres, er de ovenstående forhold stadig helt evidente, og det er kritisabelt, at både TL og TK lader dem gå helt ubemærket hen.

For det andet tilbageholder TL og TK min modparts anklager imod mig, selvom jeg selvsagt er part i sagen. Den ovenfor omtalte ”præciserede protest” har jeg kun kendskab til via en efterfølgende mail (bilag 5) i hvilken min modpart omtaler ”den præciserede protest, jeg fremsendte i fredags”. Jeg har flere gange efterspurgt at modtage den ”præciserede protest” i sin fulde længde af TL, og da TL endelig imødekommer mit ønske, får jeg kun et uddrag af den ”præciserede protest” (Bilag 6 – jf. gulmarkeringen og den efterfølgende dialog herom). Desuden fremgår det af TK’s afgørelse (bilag 8), at min modpart også har anket til TK, men heller ikke den anke har jeg fået lov at se, ej heller på forespørgsel. Det er stærkt utilfredsstillende, at jeg ikke får mulighed for at kende anklagerne imod mig, navnlig i lyset af at min modpart åbenlyst bedriver plattenslageri.

For det tredje savner jeg habilitetsbetragtninger fra såvel TL som TK-formanden, der alle er klubkammerater med min modpart. Turneringens to dommere, Finn Bonnez og Jacob Printzlau, har en tæt relation til min modpart, idet de alle tre sidder i bestyrelsen for Nørrebro Skakklub. Tilsvarende har TK-formanden Paul Bridgwater i perioden 2014-17 været holdkammerat min modpart på Nørrebro Skakklubs 1. hold. Jeg påstår

ikke, at disse relationer har spillet ind på sagsbehandlingen, men alene det forhold, at der kan rejses tvivl herom, gør forholdet problematisk, og sagens meget principielle karakter gør det ikke bedre.

4. Afsluttende betragtninger

Afslutningsvis vil jeg gerne tilføje, at jeg som turneringsarrangør igennem mere end 20 år i såvel DSU som DSS aldrig har oplevet noget lignende denne sag. Kan det virkelig være rigtigt, at man kan få annulleret et nederlag, som er klart dokumenteret, fordi man er i stand til at fremsætte udokumenterede løgne, nægter at fremvise sin partiliste og topper op med en absurd påstand om hukommelsestab trods i øvrigt meget deltaljeret hukommelse? Kan det virkelig være rigtigt, at min modparts åbenlyse plattenslageri slet ikke skal anholdes, men tværtimod belønnes? Kierkegaard skrev i Enten-Eller (1843): ”Naar man saaledes har perfektioneret sig i den Kunst at glemme og den Kunst at erindre, saa er man istand til at spille Fjæderbold med hele Tilværelsen”. Og det er præcis dét, min modpart excellerer i. Lige så meget som denne sag er trættende og uforholdsmæssigt tidskrævende for mig, finder jeg den principiel vigtig. Ikke fordi jeg er blevet nægtet en sølle håndfuld ratingpoint for at have vundet over en sportslig underlegen modstander, men fordi min modpart er en decideret skændsel for dansk skak, som lige straks er færdiguddannet dommer. Det er stærkt bekymrende.

.....”

I anledning af klagen til Skaknævnet har Finn Bonnez i mail af 22. juli 2018 til Skaknævnet udtalt:

“.....

Arrangørens rolle:

I forbindelse med at PWK havde brug for at flytte sit parti fra 1. runde, tilbød han at ”holde klubben åben” 2. pinsedag. Normal ville vi holde lukket. Der var således mulighed for at afvikle et udsat parti fra turneringen, men uden tilstedeværelse af TL. Hvorvidt Jakob Rathlev JR har været bekendt med dette, eller det har haft betydning for ham, da han accepterede at afvikle partiet 2. pinsedag, ved jeg ikke.

.....

Jeg finder det vigtigt at præcisere at Jacob Prinzlau’s JP og Finn Bonnez’s FB rolle i sagen har været som ARRANGØRER. Vi var ikke til stede under afviklingen af partiet. Jeg beder derfor Skaknævnet om, i sin behandling af sagen, at bruge den rette betegnelse ”arrangører” om vores rolle.

Et par dage efter afviklingen bliver vi bekendt med at de to parter ikke er ganske enige om forløbet. Vi tilkendegiver at vi ikke ser os i stand til at afgøre hvem som har ret.

.....

Ligeledes er jeg uenig i JR’s fortsatte omtale af ”præciserende protest”. Som tidligere beskrevet har arrangørerne truffet deres afgørelse (27.05) efter modtagelse af de to spilleres mening om resultat og forløb.

I pkt. 3 omtaler JR ”habilitetsbetragtninger” i forhold til de 2 arrangører FB og JP samt formand for TK Paul Bridgwater (PB).

Dette punkt ser jeg på med stor alvor !.

Hvis JR blot anfægtede mine eller andres ”evner” som arrangør eller turneringsleder havde det været en anden sag. Men at han stiller spørgsmålstejn ved om arrangøren/turneringskomité træffer uvildige afgørelser er mere alvorligt.

Ganske vist forsøger JR med ordene ”jeg påstår ikke....” at gardere sig mod konsekvenserne af sit ordvalg. Dette ændrer dog ikke på at han forsøger at så tvivl om såvel arrangørernes som PB´s habilitet.

En opførsel jeg finder helt utilstedelig!.

Jeg har derfor en forventning om at Skaknævnet (med mindre selvfølgelig at Skaknævnet bifalder JR´s kommentarer) tager afstand fra kommentarerne og overfor JR tilkendegiver at disse findes ubegrundede/upassende.

.....”

I sin mail af 24. juli 2018 har Paul Bridgwater efter forelæggelse af klagesagen på vegne af turneringskomiteen udtalt:

“.....

1) Vi har (inden turneringskomitéens afgørelse blev truffet) spurgt turneringsledelsen om der forelå et turneringsreglement, der kunne angive mere lempelige regler mht. til brug af mobiltelefoner end dem som FIDEs regler specificerer. Der var ikke et sådant reglement for Nørrebro Forårs EMT.

2) En turneringsledelse (eller dommers) tilstedeværelse i lokalet er nødvendig for at kunne vurdere om skakuret blev stoppet korrekt. Den ene part kan hævde, at det er usportslig optræden at stoppe uret i vedkommendes tidnød. Den anden part kan hævde at det sker for at håndhæve kravet om noteringspligt. Vi kan ikke som turneringskomité vurdere, om det ene eller det andet er tilfældet. Derfor må vi nøjes vi med at konstatere, at uret blev stoppet uden at turneringsleder blev tilkaldt.

3) Billederne af skakbræt og noteringsliste viser, at der har været mobiltelefon eller andet elektronisk udstyr tilstede i lokalet og at telefonen/udstyret har været benyttet. Telefonen/udstyret har været brugt til dokumentation og ikke til snyd. Men for os som turneringskomité er det et ud af flere eksempler på, at partiet ikke er gennemført korrekt i forhold til FIDES og Dansk Skakunions regler.

.....”

For så vidt angår spørgsmålet om evt. fravigelser i turneringsreglementet med hensyn til brug af teknisk udstyr har Finn Bonnez i mail af 6. august 2018 til Skaknævnet udtalt:

”.....

Ved rundestart har vi annonceret:

Mobiltelefoner skal være slukkede.

Man må ikke gå rundt med mobilen på sig. Den skal opbevares f.eks. i taske eller frakke eller kan evt. overdrages til turneringsleder.

.....”

For så vidt angår spørgsmålet om regler for afvikling af udsatte kampe i turneringsreglementet, jf. herved DSU's reglement for DM og koordinerede turneringer § 11, har Finn Bonnez over for Skaknævnet i mail af 7. september 2018 oplyst således:

”.....

Et egentligt turneringsreglement nedfældet på papir har vi ikke benyttet.

Vi har i indbydelsen skrevet de relevante oplysninger omkring turneringen.

Det er underforstået at skakreglerne som de foreligger i skakhåndbogen er gældende.

Før første runde byder vi velkommen og giver nogle praktiske oplysninger.

Vi omtaler også reglen om noteringspligt samt, som tidligere nævnt, reglen omkring mobiltelefon.

I den aktuelle turnering nævnte vi at spillere som havde ønske om et udsat parti skulle informere deres modstander og hurtigt aftale en ny spilledato samt orientere arrangørerne. Endvidere at alle partier skulle være afviklet før sidste runde. Vi nævnte specifikt mandag 4.juni som en mulighed for at afvikle i vores lokaler.

.....”

Indklagede har i sin mail af 4. august 2018 afgivet sålydende udtalelse til Skaknævnet i anledning af klagesagen, herunder med henvisning til indklagedes ovenfor omtalte klageskrivelse af 16. juni 2018 til turneringskomiteen – i mailen af 4. august 2018 omtalt som bilag 10:

”.....

I dette dokument kommenterer og imødegår jeg de væsentligste påstande fremsat i Rathlevs anke og afslutter med at udtrykke min opbakning til TK's afgørelse samt en afrunding. Som nævnt i følgemailen henviser jeg til bilag 10 for en samlet, kronologisk redegørelse for hændelsesforløbet.

Det er overordnet mit indtryk, at Rathlev – udover en meget hård retorik – ofte tager ting ud af sammenhæng og enten udtaler sig mod bedre vidende eller faktisk ikke kan overskue en tekst. Eller argumenterer ”ad absurdum”, hvor jeg pådattes synspunkter, som Rathlev herefter kan angribe. Dette er jeg dog ikke som sådan utilfreds med, for det gør jo bare min opgave med at afvise påstandene nemmere – om end tidskrævende -, jf. de følgende afsnit:

Rathlev om mine ”skiftende forklaringer i protester”

Da jeg først besluttede at påklage Rathlevs usportslige optræden til TL, kunne jeg ikke forvente en konkret afgørelse til min fordel uden klare beviser. Jeg tror mest, jeg klagede, fordi jeg ikke bare ville finde mig i det skete, og ønskede, at andre også skulle vide, hvad der havde fundet sted. Vise, at jeg ikke var kuert. Måske håbede jeg - lidt naivt – på en undskyldning fra Rathlev eller i det mindste bare en erkendelse af, at han var gået over stregen. Da jeg herefter modtog Rathlevs fornærmede afvisning sammen med de første modangreb samt tydelige mobil-fotos taget under partiet, blev jeg inspireret af måden, hvorpå FBI havde fået ram på Al Capone i 1930’erne. FBI kunne ikke dokumentere Capones andre forbrydelser (mangel på beviser/vidner), men det var muligt at bevise skattesnyd, så det var det, FBI gik efter. Derfor indgav jeg en såkaldt præciseret protest, hvor jeg angav Rathlevs ulovlige brug af mobiltelefon under partiet (bevist) som mit hovedargument....til forskel fra min oprindelige, mere følelsesladede protest, hvor jeg primært argumenterede for usportslig optræden (som er ord-mod-ord) og ikke lagde særlig vægt på mobiltelefonen, for det var jo ikke den, jeg var blevet vred over. Dette var således et skift i strategi med henblik på at få Rathlev dømt af TL eller TK, ikke et skift i bagvedliggende forklaring. Jeg har ikke på noget tidspunkt afvejet fra den forklaring af hændelsesforløb, som senest fremgår af min anke til TK.

Rathlevs brug af mobiltelefon under partiet

Rathlev mener, det er en ”grov løgn, som ikke kan dokumenteres eller sandsynliggøres”, at han har brugt mobiltelefon under partiet. Jeg ved, hvad jeg så. At Rathlev pludselig gav sig til at fotografere under partiet med noget, som lignede en mobiltelefon så meget, at jeg har mere end svært ved at tro på, det ikke var en mobiltelefon. Jeg kan i sagens natur ikke dokumentere det (jeg fotograferede jo ikke), men nemt sandsynliggøre det. Det er ganske almindeligt, at deltagere i Nørrebro Skakklubs turneringer medbringer mobiltelefoner til partierne. Dette, fordi klubben generelt giver dispensation efter de retningslinjer, som DSU har fastsat, dvs. blive i tasken/lommen, være slukket og ikke af- give lyd. Derimod har jeg aldrig set nogen deltager med et kamera. Med den fotokvalitet, som mange mobiltelefoner har i 2018, er det vel stort set kun professionelle fotografer (og Rathlev??), som ikke anvender mobiltelefonens kamerafunktion. Og desuden, hvis det virkelig var et kamera, som Rathlev havde taget med for at gå på fototur efter partiet, hvorfor skrev han så ikke det (kameramærke + formål) i sin anke – som et mere sagligt argument end ”grov løgn”?

Hvad angår tidspunktet for brugen, har jeg ikke anfægtet, at mobilfotograferingen fandt sted, mens der var en midlertidig afbrydelse i partiet med skakuret sat på stand-by. Min pointe, som Rathlev ikke fanger, er blot den, at partiet trods den midlertidige afbrydelse er at betragte som igangværende og brugen af mobiltelefon derfor ulovlig. Jeg har uddybet denne argumentation i min anke til TK.

Rathlev om mine (PW) ”skiftende forklaringer om noteringsliste”

Rathlev giver indtryk af, at jeg først ”hårdt presset” indrømmer at have overtrådt noteringspligten, da han fremlægger dokumentation. Dette er ikke korrekt. I min oprindelige protest (Rathlev bilag 1) har Rathlev markeret med gult mit udsagn om, at jeg teknisk/moralsk set mener at have opfyldt noteringspligten ved at føre kuglepennen til noteringslisten efter hvert træk og inden udførelse af mit næste. Længere nede i samme tekst (ikke gult) modificerer jeg mit udsagn til, at resultatet af min notering –

som følge af en dårlig kuglepen – er en ulæselig og mangelfuld noteringsliste. Jeg har hele tiden fastholdt denne dobbelthed – at kvaliteten af min noteringsliste er uacceptabelt ringe, men samtidig afvist insinuationer om, at jeg skulle have negligeret eller ”groft tilsidesat” noteringspligten, for dette ordvalg forudsætter i min optik en (bevidst og uetisk) hensigt om lovbrud, som ikke har været til stede. Men når det står klart, at den holdning, jeg beskyldes for først at have indtaget senere, faktisk fremgår af min allerførste protest, er det så ikke her, anklagen om utroværdighed vender tilbage i hovedet på afsenderen som en afslørende boomerang??!

Rathlev – berettiget til at stoppe uret og påtale min noteringsliste?!

TK angiver dette som en uregelmæssighed, men jeg accepterer (ud fra et sportsligt synspunkt), at det under omstændighederne var den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde for min modpart at stoppe uret, så hans påtale af min noteringsliste kunne finde sted i ”ingens” tid. Og jeg ville ikke lægge afbrydelsen i sig selv til grund for en klage, hvis det bare var det. Jeg er imidlertid ikke enig med Rathlev i, at min mangelfulde notering giver ham uindskrænket ret til efterfølgende at opføre sig, som han har lyst til. I dansk ret er det ikke tilladt at skyde med skarpt efter en formodet indbrudstiv, fordi reaktionen er for voldsom (ude af proportion) med den mulige forseelse. Eller i fodbold: hvis A klodset støder ind i B, og B herefter sparker A bevidst, er det B som får kort af dommeren ikke A. Så jo, det er ganske rigtigt min forseelse vedr. noteringen, som initialt udløser situationen, men Rathlevs efterfølgende langvarige intimidering og forsøg på at etablere et psykisk overtag er en uberettiget reaktion og en langt alvorligere forseelse.

”Rathlev vandt partiet”, PWs ”hukommelsestab” og præcedens for at ”bortskaffe sin noteringsliste”

Jeg har fra min første protest fastholdt, at hvad der skete efter genoptagelsen ikke har nogen relevans, fordi Rathlevs opførsel havde umuliggjort en sportslig afvikling. Jeg tænkte – men havde ikke formuleret det præcist på dette tidspunkt – at en annullering af partiet ville være en naturlig følge af Rathlevs brud på afsnit 3, § 11, 5 (forstyrrelse af modstanderen), hvis der ikke blev fundet anledning til skarpere sanktioner. Rathlevs hævde på at vinde partiet har ikke større legitimitet end en forbryder, som bedøver og berøver sit offer og efterfølgende argumenterer over for dommeren, at han har ret til tyvekosterne, fordi offeret ikke gjorde modstand. I min første protest brugte jeg formuleringen ”Jeg kan ikke huske hvad der skete efter genoptagelsen, men hvis jeg kunne, er det ligegyldigt” som en humoristisk/ironisk måde at få min pointe frem på. Set i bakspejlet var det en uheldig/malplaceret ironi, men som jeg skriver i appellen til TK, tror jeg ikke, at noget normalt tænkende menneske kunne misforstå konteksten. Og Rathlev har godt nok skamredet dette mit ”utroværdige hukommelsestab” i helt absurd grad, herunder min udspekulerede og utroværdige bortskaffelse af ”det meget vigtige” (i mine øjne fuldstændig ligegyldige) dokument, noteringslisten. Og som skrevet i appellen – nej, jeg havde naturligvis ikke hukommelsestab.

Rathlevs frygt for at skabe præcedens for, at man ”bare kan smide sin noteringsliste væk og få annulleret partiet” rammer ligeledes forbi skiven. Hvis der opstår tvist om resultatet i et privat afviklet parti uden uregelmæssigheder, og kun den ene spiller kan fremvise en noteringsliste, vil jeg mene, at spilleren med noteringslisten har den stærkeste sag. Men partiet her annulleres jo ikke, fordi jeg har smidt min partiliste væk,

men fordi Rathlev afbrød partiet og opførte sig dybt usportsligt for afslutningsvist at bruge mobiltelefon – altså ”uregelmæssigheder”, som TK udtrykker det. Jeg har understreget dette gentagne gange i både appel til TK og denne kommentar, men dette kun fordi Rathlev gentagne gange kommer med argumenter, som viser manglende evne til at forstå denne årsagssammenhæng.

Min status som dommeraspirant

Jeg forstår ikke hvorfor, men Rathlev synes at tillægge dette stor vægt i sagen. Vi startede vores parti kl. 18, og kl. 19 skulle to deltagere i en anden gruppe afvikle et udsat parti. Jeg havde på forhånd orienteret Rathlev om, at jeg i fornødent omfang (og aftalt med TL) ville rejse mig for at modtage spillerne og evt. starte uret (som ”serviceperson”). Det var også i denne small-talk inden partiet, jeg bemærkede, at jeg ikke var dommer, men ”kun aspirant” – og altså ikke som påstået af Rathlev har påtaget mig en autoritet, jeg ikke har, snarere tværtimod. Det andet parti var hurtigt afviklet, og spillerne havde for længst forladt spillelokalet, da vores ”situation” opstod. På et tidspunkt i vores diskussion foreslog jeg at tildele mig selv en advarsel, ligesom jeg spurgte, om han ville være tilfreds, hvis jeg ”hoppede i havnen”. Lyder dumt at læse nu, men jeg var forvirret og udsat for psykisk pres, og mine udtalelser var ikke et misbrug af autoritet. Rathlev lægger angiveligt meget vægt på korrekt opførsel hos dommere (og aspiranter), og jeg er på en måde enig med ham, selvom jeg synes, alle spillere har en forpligtelse til at optræde korrekt i både lovmæssig og sportslig henseende. Det undrer mig i den forbindelse bare, at min modpart åbenlyst ikke har overvejet, hvorvidt det er foreneligt med et tillidshverv i dansk skak at opføre sig som en psykopat...

Jeg (PW) bakker op om TK's afgørelse

Da jeg påklagede TL's afgørelse til TK var det min hensigt om nødvendigt at gå ”hele vejen” til Skaknævnet. Men jeg har erkendt, at når jeg selv som kommende dommer håber, at spillere vil vise mig den respekt at forsøge at forstå præmisserne for mine afgørelser, inden de vælger at påklage dem, bør jeg vise TK (og TL) samme respekt, når jeg selv er involveret. TL's afgørelse om annullering af partiet var fornuftig (TK nåede jo samme resultat), men begrundelsen var lidt tynd, og jeg syntes, at mine argumenter for at taberdømme Rathlev var så overbevisende (det synes jeg sådan set stadig), at jeg fandt tilstrækkeligt grundlag til at påklage til næste instans, TK. Præmissen for TK's afgørelse er, at partiet annulleres pga. uregelmæssigheder, hvor TK ikke går ind og måler/vurderer de enkelte forseelser for at udpege en vinder (og taber), men alene ser på den samlede mængde af uregelmæssigheder som grundlag for annulleringen. Jeg har reflekteret over TK's afgørelse ved at forestille mig en tidslinje, hvor partiet påbegyndes (uden TL), hvorefter jeg noterer grimt, Rathlev stopper uret for at påtale det, og så – på et ikke nærmere defineret tidspunkt, hvor Rathlevs opførsel har overskredet grænset for afsnit 3, §11.5 (forstyrre modstanderen), men endnu ikke har nået afsnit 3, §11.1 (bringe spillet i vanry) – træder TK ind og annullerer partiet. Det minder lidt om sci-fi film (som ”Tilbage til fremtiden”), men præmissen giver mening - at hvis TK annullerer partiet med virkning fra dette tidspunkt, er det som om alle efterfølgende hændelser aldrig har fundet sted. Dvs.

Rathlev kan ikke dømmes for usportslig optræden eller brug af mobiltelefon under partiet, for hvis partiet er annulleret, har disse lovbrud ikke fundet sted – under partiet i hvert fald (i modsætning til ved en midlertidig afbrydelse). Ligesom efterfølgende hændelser ikke har fundet sted. Når jeg således anerkender, at TK's afgørelse er logisk i

forhold til præmissen, føler jeg, det ville have været forkert over for TK og retsfølelsen at anke til Skaknævnet. Jeg ved så ikke, hvilke refleksioner min modpart har gjort sig, inden han ankede?!

Afrunding

Jeg har nu givet mig tid at tilbagevise Rathlevs mange diffuse påstande om mine skiftende forklaringer (nej), min utroværdighed (nej), noteringslistens relevans (nej), mit misbrug af autoritet som dommeraspirant (nej) og så videre. Det tog nogle sider, men jeg synes, jeg var nødt til det. Jeg har selv holdt mig til to velunderbyggede og sandsynliggjorte (men – skal indrømmes - ikke 100% dokumenterede) påstande, nemlig om usportslig optræden efter afbrydelsen hhv. brug af mobiltelefon under partiet. Ingen af disse alvorlige påstande har Rathlev været i stand til imødegå – i hvert fald ikke på et intellektuelt niveau, som ligger ud over ”Du er utroværdig!”, ”Det er udokumenteret!” og ”Grov løgn!”.

Når jeg tager Rathlevs anke i hånden og fjerner den hårde retorik, hadet, arrogancen, narcissismen, selvretfærdigheden, argumentresistensen, de mislykkede forsøg på at anfægte modpartens troværdighed, de usmagelige forsøg på karaktermord på mig og de paranoide, konspirationsteoretiske insinuationer mod hæderlige skakfolk fra Nørrebro Skakklub i øvrigt, afsporingen af sagen fra det væsentlige, den manglende evne/vilje til at forstå selv de simpleste fakta som ikke passer hans forvrængede situationsopfattelse samt manglen på selvkritik og tagen ansvar for egne handlinger – så sidder jeg tilbage med fire stykker spejlblankt papir, som jeg forestiller mig glider gennem fingrene på mig, ned i vasken og videre ned i kloakken, hvor de kommer fra.

Inderst inde føler jeg fortsat, at Rathlev fortjener at blive taberdømt indtil flere gange for sine gerninger, men min hjerne fortæller mig, at TK (i mangel af beviser) har truffet en fornuftig og besindig afgørelse ved at annullere partiet under henvisning til de dokumenterede uregelmæssigheder. Det er vigtigt for anstændigheden i dansk skak (og for mig ...), at Rathlevs opførsel ikke belønnes, men jeg har ikke anket til Skaknævnet og beder derfor i denne kommentar ikke om mere end en stadfæstelse af TK's afgørelse, så jeg, langt om længe, kan få denne ubehagelige oplevelse lagt bag mig og måske på et tidspunkt få lyst til skak igen.

.....”

På forespørgsel fra Skaknævnet om afslutningen på partiet hedder det i indklagedes mail af 8. august 2018 til Skaknævnet:

”.....

Partiet er ikke afsluttet og får ikke en afslutning eller et udfald, før Skaknævnet har taget stilling til sagen. Men jeg forstår/besvarer spørgsmålet som, hvad der skete efter gnoptagelsen ved træk 33, og frem til Rathlev (som den første) forlod lokalerne. Jeg har indtil nu ikke vurderet dette tidsrum som relevant og derfor ikke beskrevet det noget sted, men når Skaknævnet anser det for relevant, vil jeg vende 180 grader og give en detaljeret beskrivelse for at få hele rammen med. Det er derfor, mit svar bliver så langt. Håber ok! Jeg vil ikke gå længere tilbage i tid, idet jeg vurderer, at jeg allerede har

beskrevet Rathlevs opførsel ret klart, og at I vender tilbage, hvis der er behov for en uddybning her:

Op til genoptagelsen udtrykte Rathlev, at hvis han ikke vandt partiet på brættet, skulle han nok vinde det efterfølgende pga min noteringsliste. Jeg var som nævnt heller ikke tilpas og tilfreds ved situationen, og vi aftalte at spille videre med gensidigt forbehold for at kunne indgive protest til TL på et senere, ikke nærmere defineret, tidspunkt.

Min stilling gik hurtigt ned ad bakke, dels fordi jeg var påvirket af hjernevasken, dels fordi Rathlev er en "overlegen spiller" (som han selv udtrykker det i sin anke), som ydermere var i stand til at udnytte det psykiske overtag, han havde etableret ved afbrydelsen. På et tidspunkt da jeg stod til tab, besluttede jeg mig for at afbryde partiet for at komme hjem og overveje mit næste skridt.

Partiforløbet op til min afbrydelse i form af trækkene (ikke det påførte resultat) på brættet ser ud til at være korrekt gengivet i Rathlevs mobilfoto af sin noteringsliste, dvs. ikke mat eller pat.

Når jeg taber et parti, plejer jeg at lægge min konge ned og/eller sige "Jeg giver op" og herefter række hånden frem og sige "Tak for partiet". Her rørte jeg ikke min konge og valgte en mere neutral formulering som "Jeg vil ikke spille mere nu", "Vi spiller ikke mere nu." (eller lignende ..selv om min hukommelse har det udmærket, er det trods alt 2½ måned siden), stoppede uret og begyndte at sætte brikkerne på plads (det var min opgave at rydde op efter de afviklede partier). Intet håndtryk - der var ikke nogen anledning til det. Som jeg husker det, fik jeg en fornemmelse af, at Rathlev troede, han havde vundet partiet - bl.a. fordi han pludselig skiftede karakter i forhold til første afbrydelse, han virkede rolig og ikke længere aggressiv og gav en (fredelig) kommentar til åbningen, som jeg besvarede.

Da jeg afbrød partiet, var det med den hensigt at gå hjem og overveje mit næste skridt. Enten den nemme løsning, hvor jeg slipper for besværet med en protest og bare lukker øjnene for hans opførsel. I den situation kunne jeg, når den var truffet, vælge at opgive partiet og give besked til modstander og TL herom. Eller den svære, hvor jeg tager den principielle kamp for at stoppe en beskidt spiller - og protesterer. Jeg gav ikke eksplicit udtryk for mine overvejelser til Rathlev, efter jeg havde stoppet uret. Jeg orkede simpelthen ikke flere diskussioner og følte ikke, jeg skyldte Rathlev noget (heller ikke information), og overvejelser om protest havde allerede været fremme tidligere. Endvidere er det mine handlinger og intentioner, som er relevante, ikke Rathlevs opfattelse eller fortolkninger heraf. Det var alene min beslutning senere enten at protestere eller opgive partiet, og den ville tidsnok komme til Rathlevs kendskab når jeg havde truffet mit valg - som blev at indgive protest - og herved har jeg lukket det kronologiske "hul" op til det videre forløb med de gensidige protester og svar.

Det kan virke lidt ufint, at jeg på en måde spillede på to heste, da vi genoptog partiet - at hvis partiet udviklede sig ugunstigt, kunne jeg altid afbryde det og protestere. Men Rathlev havde jo samme erklærede intention, så hvis jeg havde opbygget en gevinststilling, ville det med sikkerhed have været ham, som havde afbrudt partiet og protesteret til TL (med baggrund i min notering). Derfor er det dobbeltmoralsk, når han harcelerer over min afbrydelse og protest, for det er jo bare, hvad han selv ville have gjort i den omvendte situation, og partiet var nok gået op gennem ankesystemet uanset hvad.

Jeg håber fortsat, at Skaknævnets beslutning kan træffes ud fra forhold, som ligger kronologisk forud i tid (forstyrrelsen af modstander, intimideringen, brugen af mobiltelefon). Dog vil jeg gerne tilkendegive, at hvis Skaknævnet skulle træffe

beslutning om at tillade disse forhold, og derfor eksempelvis beslutter, at partiet skal genoptages fra den sidste afbrydelse (eller sendes til bedømmelse), jf. partistilligen i enden af Rathlevs noteringsliste, vil jeg i denne hypotetiske situation opgive partiet uden videre spil.

.....”

På forespørgsel fra Skaknævnet til klageren om, hvilket apparat der blev benyttet til fotooptagelsen, og om afslutningen på partiet, hedder det i klagerens mail af 13. august 2018:

”.....

Spørgsmål 1) ”Hvilket apparat benyttede du i forbindelse med, at du optog fotos af skakbræt m/brikker og partilister?”

Jeg kan henvise til følgende sætning fra side 2 i min klage: ”Det er min modpart, som opdiger en falsk historie om, at billedet (jf. bilag 3) er taget af en mobiltelefon, som også var tændt, imens partiet var igangværende og tilmed befandt sig på mig.”

Altså: Jeg har taget ét foto under spilstop (ej flere fotos som spørgsmålet antager), og det har jeg gjort med min mobiltelefon, men den var IKKE tændt, imens partiet var igangværende, og den befandt sig IKKE på mig, imens partiet var igangværende.

Jeg har allerede anført, at selve affotograferingen beviseligt er sket under spilstop jf. min klage: ”såvel pauseikonet på uret som opstilling af ting på billedet indikerer tydeligt, at der var spilstop i situationen”.

Idet der er tale om en arbejdstelefon har min arbejdsplads’ it-afdeling endvidere fået en dataopgørelse fra Telenor, der viser, at min mobiltelefon den pågældende dag (21. maj 2018) var tændt indtil kl. 17.58 (dvs. to minutter før partistart), hvorefter den blev slukket. Herefter blev den tændt kort omkring kl. 21.58 (dvs. lige før partiet blev genoptaget) og slukket igen. Herefter blev den tændt igen kl. 23.08 (dvs. efter partiets afslutning).

Hvad opbevaring af mobiltelefonen angår, befandt den sig ikke på mig under partiet, men i min medbragte taske i slukket tilstand dvs. jf. § 66 i Skakhåndbogen og som instrueret af TL i forbindelse med rundestarter. Det er min helt faste praksis, at jeg medbringer en taske til et skakparti, hvad jeg kan fremskaffe adskillige vidner på. Det er sågar helt fast, hvad der befinder sig i tasken: Vand, juice, frugt, nødder, energibar, lakrids, ørepropper, ekstra kuglepenne, mønter til kaffe og en ekstra trøje – og når det er tilladt også min slukkede mobiltelefon. TK tager altså fejl, når den – udelukkende på baggrund af min modparts påstand – mener, at jeg har haft mobiltelefonen på mig og dermed forbrudt mig imod § 66 i Skakhåndbogen (her gengivet i fuld længde og med mine understregninger): ”Under partiet er det forbudt for en spiller at have en mobiltelefon, anden form for elektronisk kommunikationsudstyr eller enhver anden for udstyr, der er i stand til at foreslå skaktræk på sig på spillestedet. I dette reglement tillades sådant udstyr at blive opbevaret i spillerens taske, så længe udstyret er fuldstændig slukket. Det er forbudt for spilleren at bære rundt på en taske, der indeholder et sådant udstyr medmindre dommeren har givet tilladelse til det. Hvis det er

tydeligt, at en spiller har et sådant udstyr på sig under partiet på spillestedets, taber han partiet, og modstanderen vinder.”

Jeg vil endvidere gerne henlede opmærksomheden på følgende passage i min redegørelse af 24. maj 2018: ”Jeg forbeholder mig dog retten til at protestere, og i den forbindelse tillader jeg mig at tage et billede til dokumentation jf. bilag 1 og 2, hvad Peter billiger i situationen.”. I den særlige situation accepterer min modpart altså mit forslag om at dokumentere situationen, og han medvirker til, at partilister og rundekort ”opstilles” på billedet (hvor de er placeret unaturligt). Hvis han ikke havde samarbejdet, ville det ikke have været muligt for mig at tage sådan et opstillet billede. Han overværer og billiger således, at jeg kortvarigt tager telefon fra min taske, tænder den, tager ét billede, slukker den igen og lægger den tilbage i tasken. I den forbindelse logger jeg end ikke ind på telefonen, da jeg bruge venstre-swipe-genvejen til at få kameraet frem, og i øvrigt er min telefon lydløs hele tiden. Og vi genoptog partiet straks herefter, hvad vi begge har bekræftet.

Så når min modpart (i bilag 5 i min klage til nævnet) taler om ”det foto, som Jakob Rathlev tog med sin mobiltelefon efter træk 33, under det igangværende parti” og ”min modstanders 3-dobbelte brud (tændt, synlig, afgav lyd) på reglen om forbud mod mobiltelefon under partiet” (§ 66 i Skakhåndbogen) er det altså usandt på alle punkter: Telefonen var ikke tændt, imens partiet var igangværende, den lå i min taske, og den var i øvrigt lydløs, da den var tændt under det kortvarige spilstop.

Jeg vil også gerne understrege, at min kortvarige brug af mobiltelefon til affotografering under spilstop sker i force majeure. Der var tale om en meget særlig situation, hvor min modpart havde begået et groft regelbrud (svært misvedligeholdt partiliste), hvor der hverken var TL eller vidner til stede, og hvor min modpart frikendte sig selv med henvisning til sin dommeraspirantstatus. Min ageren skal altså betragtes forholdsmæssigt til forsømmelsens alvorlige karakter, og den urimelige situation som min modpart havde bragt mig i. Det var et forvirrende optrin, og det var en intuitiv og impulsiv beslutning at dokumentere situationen. I lyset af at en del af sagen herefter er kommet til at dreje sig om min brug af mobiltelefon (i stedet for sagens kerne), kan jeg ærgre mig over, at jeg i situationen følte behov for at sikre mig den dokumentation. Omvendt ville jeg uden billedet ikke have været i stand til at tilbagevise min modparts løgne. Billedet har således vist sig at være et afgørende bevis på, at min protest i situationen var berettiget, og det er billedet, som får min modpart til at skifte forklaring og tilstå sin løgn. Samtidig dokumenterer billedet min endelige partilistes ægthed: Det fremgår tydeligt af billedet, at det er samme partiliste som undervejs. Også dette er et afgørende bevis for, hvad der skete, fordi min modpart har bortskaffet sin partiliste og påberåbt sig selektivt hukommelsestab om partiets forløb efter spilstop.

Endelig føler jeg behov for at sige, at min modpart – med skiftende forklaringer og løgne, bortskaffet dokumentation og en ejendommelig påstand om hukommelsestab – forplumrer sagen og drejer fokus væk fra dens ophav og kerne: Nemlig hans svært misvedligeholdt partiliste og det dokumenterede faktum, at han tabte partiet. Men selv om min modpart således har held til at få sagen til at handle om min brug af mobiltelefon under spilstop, må jeg holde fast i, at partiet blev gennemført og vundet af mig, hvilket jeg klart har dokumenteret. Der foreligger altså et dokumenteret resultat, og

partiet er dermed afsluttet. Uregelmæssighederne undervejs kan ikke meningsfyldt behandles med tilbagevirkende kraft, når partiet først er afsluttet, og selv hvis man forsøgte, skulle vi spole tilbage til den første uregelmæssighed, som jo er min modparts forsømmelse af noteringspligten.

Spørgsmål 2) ”Hvordan foregik afslutningen på partiet ... blev der sat mat, opgav din modstander, blev der givet hånd osv...?”

Afslutningen af partiet foregik på den måde, at min modpart gav op efter mit 54. træk, som derfor også er det sidste træk, jeg har noteret. I slutstillingen er min modpart ifølge Stockfish 8 forceret mat i højst 15 træk i en ukompliceret variant, så stillingen er de facto helt tabt, og det var således et meget naturligt tidspunkt at indstille kampen. I forbindelse med at min modpart gav op, gav vi hinanden hånd og sagde ”Tak for spillet” til hinanden. Umiddelbart efter vekslede vi også nogle få ord om åbningen.

Efterfølgende genoptog vi dialogen om spilstoppet jf. min redegørelse: ”Efter partiets afslutning genoptager Peter og jeg dialogen om hændelsen i fordragelighed. Dialogen slutter med, at jeg siger til Peter, at jeg ikke vil benytte den ret til at protestere, som jeg forbeholdte mig – men at jeg principielt fastholder mit synspunkt, og at Peter derfor gerne må afklare spørgsmålet på et principielt niveau (hvad han selv var helt enig i): Skulle Peter ajourføre i egen betænkningstid? Skulle han gøre det i en time-out, hvor jeg evt. blev tidskompenseret? Eller skulle der reelt ingen konsekvenser være – sådan som det blev?”

Før jeg gik, udfyldte jeg vores rundkort, som min modpart tog (og som var forsvundet mandagen efter jf. min redegørelse), og herefter forlod jeg spillestedet, idet min modpart blev tilbage for at låse af. Og således er vi fremme ved, at min modpart et par dage senere indgiver sin oprindelige protest og trækker sig fra turneringen.

Afsluttende

På en personlig note vil jeg gerne slutte af med at sige, at jeg efter at have fået sagen på afstand over sommeren kan ærgre mig over, at min refleksreaktion i situationen var at påtale min modparts forsømmelse, selvom hans ageren naturligvis var uacceptabel. Havde jeg haft en anelse om, hvad sagen ville trække med sig i det videre forløb, ville jeg have indset, at prisen for min principfasthed ville blive alt for høj: Et omfattende tidsspilde for ikke blot mig selv, men også de mange andre involverede. Hermed håber jeg, at sagen snart har nået sin ende.

.....”

I klagerens mail af 2. juli 2018 til Skaknævnet hedder det:

”.....

Jeg ser mig desværre nødsaget til at påklage nedenstående afgørelse til Skaknævnet.

Før jeg indsender min klage ønsker jeg Skaknævnets opbakning til, at jeg har ret til at få indsigt i min modparts anklager imod mig, hvilket følger af almindelig høringspligt.

Dette er afgørende for mig, idet jeg betragter min klagesituation som væsentligt forringet uden denne indsigt, fordi jeg ikke ved præcis, hvad jeg er oppe imod.

Forløbet vedr. den manglende udlevering af min modparts anklager er som følger: Min modpart, Peter Wieth-Klitgaard, Nørrebro Skakklub, har den 23. maj indgivet en protest over mig i forbindelse et spilstop under afvikling af et udsat parti, som jeg vandt. Samme dag har TL (Finn Bonnez og Jacob Prinzlau, begge også Nørrebro Skakklub) bedt mig give min opfattelse af hændelsesforløbet. Den 24. maj har jeg fremsendt min redegørelse. Den 28. maj fremsender min modpart en e-mail, hvor han omtaler sin "præciserede protest" fremsendt den 25. maj, og hvor han ændrer forklaring helt. Senere den 28. maj efterlyser jeg den "præciserede protest" hos TL, hvilket ikke imødekommes. Den 4. juni gentager jeg mit ønske, hvorefter TL den 9. juni sender et uddrag af den "præciserede protest". Den 15. juni beder jeg om at se den "præciserede protest" i sin fulde længde, hvilket afvises af TL. Den 16. juni gentager jeg mit ønske uden held. Den 17. juni anker jeg sagen til Turneringskomitéen (ved formand Paul Bridgwater, også Nørrebro Skakklub), hvor jeg også gentager mit ønske. Herefter modtager jeg uden videre TK's afgørelse den 29. juni, hvoraf det fremgår, at min modpart også har anket. Samme dag retter jeg henvendelse til TK mhp. at få udleveret min modparts anke (såvel som "præciserede protest") til brug for sagens videre forløb, hvilket afvises i to omgange.

Jeg har altså:

- > modtaget den oprindelige protest fra min modpart
- > ikke modtaget den "præciserede" protest fra min modpart (hvori han ændrer forklaring helt) i sin fulde længde
- > ikke modtaget den anke, som min modpart har indgivet til TK

Efter min opfattelse har jeg ret til at få indsigt i min modparts anklager imod mig. Vigtigheden heraf understreges af, at TK eksplicit lægger forhold til grund for sin afgørelse, som udelukkende bygger på min modparts forklaring, som jeg ikke har haft mulighed for at kende eller forsvare mig imod (og som jeg er uenig i).

Idet jeg håber og forventer, at Skaknævnet vil støtte mit krav, skal jeg bede TL og TK (alle cc) om at udlevere henholdsvis min modparts "præciserede protest" i sin fulde længde og min modparts anke til TK.

.....”

Skaknævnets bemærkninger og resultat:

- *Ad klagepunkt 1:*

Det kan efter det oplyste lægges til grund,

- at parterne efter afbud fra indklagede aftalte at afvikle deres parti i den arrangerende klubs lokaler den 21. maj 2018,
- at arrangøren var orienteret herom, uden at der blev stillet en dommer til rådighed,
- at parterne påbegyndte partiet på det aftalte tidspunkt,

- at indklagede på et tidspunkt tilsidesatte reglerne om noteringspligt, jf. skakspillets regler § 8.1.1,
- at klageren standsede skakuret efter udførelsen af sit træk 33,
- at klageren under en derefter opstået diskussion med indklagede vedrørende spørgsmålet om dennes iagttagelse af noteringspligten tog et foto af partistillingen på brættet sammen med noteringslisterne og uret, mens uret var standset,
- at fotooptagelsen skete ved brug af en mobiltelefon, og
- at parterne efterfølgende genoptog spillet.

Det må anses for at være normal praksis/kutyme, at et udsat parti i en koordineret enkeltmandsturnering i tilfælde af afbud fra en af spillerne kan afvikles på et andet tidspunkt efter aftale mellem spillerne og uden medvirken af en dommer.

Dette må da også efter det foreliggende antages at være tiltrådt af arrangøren i det foreliggende tilfælde, jf. mail af 27. maj 2018 fra klageren til Finn Bonnez.

Det bemærkes herved, at der efter det oplyste ikke i turneringsreglementet har været fastsat særlige regler for afvikling af udsatte kampe mv, jf. herved DSU's reglement for DM og koordinerede turneringer § 11.

Det må antages, at en arrangør i tilfælde af enighed mellem parterne som alt overvejende udgangspunkt vil lægge det resultat af et udsat parti til grund, som efterfølgende bliver indberettet af parterne, uden at rejse spørgsmål om, hvorvidt der under partiet måtte være indtruffet forhold i strid med reglerne. (Se dog herved Skaknævnets afgørelse i sag nr. 49 om remis aftalt telefonisk forud for den ordinære runde.)

I tilfælde af uenighed mellem parterne om resultatet af partiet må arrangøren/turneringsledelsen - og i tilfælde af klage turneringskomitéen - efter Skaknævnets opfattelse så vidt muligt skulle træffe afgørelse herom.

En sådan afgørelse må bero på en bevisbedømmelse vedrørende hændelsesforløbet under og efter afviklingen partiet og en vurdering/fortolkning af den resultatmæssige betydning heraf.

Dette gælder i første omgang spørgsmålet om, hvorvidt der på grund af forhold opstået under partiet er grundlag for at anse partiet for afsluttet med henvisning hertil og med hvilket resultat, jf. herved skakspillets regler § 11.3.2.2 om teknisk udstyr og § 12.9 om idømmelse af sanktioner i øvrigt, herunder tab af partiet, samt den særlige regel i DSU's reglement for DM og koordinerede turneringer § 66 om opbevaring af teknisk udstyr i en taske.

Hvis der ikke måtte være grundlag for at anse partiet for afsluttet på grund af sådanne under partiet opståede forhold, må der foretages en bevisbedømmelse med hensyn til partiets udfald efter udførelsen af partiets sidste træk.

En bevisførelse om forhold af betydning for en afgørelse om partiets udfald kan bestå af en redegørelse fra spillerne om deres oplevelser af hændelsesforløbet under og/eller efter partiet, herunder deres erindringer om partiets udfald.

Herudover må det antages at kunne tillægges bevismæssig betydning, om spillerne fortsat er i besiddelse af - og kan/vil fremvise deres noteringsliste, også selvom noteringslisterne i tilfælde af

uenighed om partiets resultat vel næppe kan forventes at være blevet påført både partiets resultat og modstanderens underskrift, jf. herved skakspillets regler § 8.7.

Også en fremlæggelse af rundekort med angivelse af et resultat vil muligt kunne tillægges bevismæssig betydning i sammenhæng med sagens øvrige oplysninger.

En afvikling af et turneringsparti uden en dommers tilstedeværelse betyder selvsagt en forringelse af muligheden for, at der kan foregå en korrekt håndtering eller indgriben i tilfælde af uregelmæssigheder og tilsidesættelse af reglerne, samt af spillernes retssikkerhed i øvrigt.

Den omstændighed, at det på baggrund af parternes oplysninger må konstateres, at der under partiets afvikling er sket en eller flere tilsidesættelser af skakspillets regler, og at der ikke af spillerne er foregået en korrekt håndtering heraf, findes imidlertid efter Skaknævnets opfattelse ikke i sig selv at kunne begrunde, at partiet skal anses for "ikke spillet" ell. lignende med den virkning, der fremgår af turneringsledelsens og turneringskomiteens afgørelser.

Efter Skaknævnets opfattelse findes ingen af de forhold under det pågældende parti, der fandt sted forud for klagerens fotooptagelse, at have kunnet begrunde, at nogen af spillerne umiddelbart og uden en forudgående advarsel skulle kunne dømmes som taber af partiet, jf. skakspillets regler § 12.9.

Dette gælder således spørgsmålet om indklagedes manglende opfyldelse af noteringspligten, klagerens standsning af uret eller dennes påståede frembrusende adfærd over for indklagede under diskussionen om noteringspligten.

For så vidt angår spørgsmålet om klagerens optagelse af foto af partistillingen mv med mobiltelefon bemærkes, at der efter det oplyste ikke under turneringen har været fastsat nogen særlige regler om spillernes opbevaring af teknisk udstyr, der har fraveget de som udgangspunkt gældende regler herom, jf. skakspillets regler § 11.3.2.1 og § 11.3.2.2.

Bestemmelsen i § 11.3.2.1 om forbud mod medbringelse af teknisk udstyr er fraveget ved bestemmelsen i § 66 i DSU's reglement for DM og koordinerede turneringer, hvorefter teknisk udstyr under disse turneringer må opbevares i en taske, hvis udstyret er fuldstændig slukket, ligesom spilleren kun må bære rundt på tasken efter tilladelse fra dommeren.

Det fremgår af bestemmelsen i § 11.3.2.2, at en spiller - med mindre en mindre alvorlig sanktion er fastsat i turneringsreglementet - taber et igangværende parti, hvis det er tydeligt, at denne har teknisk udstyr på sin person.

Det samme gælder uden undtagelse ifølge § 66.

Bestemmelserne om medbringelse mv. af teknisk udstyr på spillestedet er absolut formulerede, ligesom der må antages at være gjort endeligt op med de tilfælde, hvor reglerne herom kan fraviges, jf. ovenfor.

Det må på den baggrund antages, at der ikke kan ske fravigelser af reglerne herom ud over i de ovenfor omtalte tilfælde.

Det findes således ikke at kunne tillægges betydning, om der måtte foreligge et (stiltiende) samtykke fra modstanderen til en spillers benyttelse af mobiltelefon, ej heller i modstanderens evt. egenskab af de facto-dommer under partiet.

Det findes efter det anførte ikke at kunne tillægges betydning, at kun visse af mobiltelefonens forskellige funktioner måtte have været aktiveret i forbindelse med klagerens brug heraf, eller at klageren udelukkende har benyttet mobiltelefonen som af ham oplyst og med det af ham angivne formål.

Det findes ej heller at kunne tillægges betydning, at klageren efter det oplyste i situationen har anset det for nødvendigt at søge partistilling og træk dokumenteret ved fotooptagelse som følge af den manglende tilstedeværelse af en dommer.

Dog bemærkes, at det efter Skaknævnets opfattelse må antages, at der efter en konkret vurdering må kunne ske en fravigelse af reglerne om teknisk udstyr, hvis en brug heraf af en af spillerne selv måtte være nødvendig med henblik på at søge en helbreds- eller livstruende situation afværget.

Endelig bemærkes, at det på baggrund af formuleringen af § 11.3.2.2, 1. og 2. punktum i reglerne om det umiddelbare udfald af partiet i tilfælde af en spillers overtrædelse af bestemmelsen ikke findes at kunne tillægges betydning, at spillerne som i det foreliggende tilfælde efterfølgende har fortsat spillet, eller under hvilke forudsætninger dette måtte være foregået.

Idet partiet ikke var afsluttet på det tidspunkt, fotooptagelsen efter det oplyste fandt sted, må klagerens brug af mobiltelefonen anses for at have fundet sted under partiets afvikling, jf. skakspillets regler § 5 om afslutning af partiet.

De hensyn, der ligger til grund for reglerne om medbringelse af teknisk udstyr mv, må antages at gøre sig gældende indtil partiets endelige afslutning, og således også på tidspunkter, hvor skakuret er sat i stå under afviklingen af partiet som i det foreliggende tilfælde.

Ud fra det således foreliggende findes turneringsarrangøren og turneringskomiteen at have kunnet træffe afgørelse om, at klageren skulle anses for taber - og indklagede for vinder af partiet, jf. skakspillets regler § 11.3.2.2.

Det findes herefter ufornuddent at tage stilling til, om klageren også på anden vis måtte have overtrådt reglerne om teknisk udstyr, sådan som indklagede har anført.

Vedrørende spørgsmålet om en dommers tilstedeværelse under et udsat parti kan i øvrigt henvises til Skaknævnets bemærkninger nedenfor ad klagepunkt 3.

I sin redegørelse til Skaknævnet, jf. mail af 4. august 2018, har indklagede tilkendegivet, at han - uanset sin opfattelse af, at han burde anses for vinder af partiet - er indforstået med en stadfæstelse af turneringskomitéens afgørelse.

Selvom Skaknævnet ikke under en klagesag er afskåret fra at træffe en afgørelse, der stiller en klager ringere, end hvad der følger af den påklagede afgørelse (reformatio in pejus), finder Skaknævnet på den baggrund - og henset til sagens omstændigheder i øvrigt, at turneringskomitéens afgørelse bør stå ved magt.

Der er herved lagt vægt på,

- at afviklingen af partiet uden dommer kan tilskrives indklagedes afbud til det ordinære spilletidspunkt,
- at den pågældende uoverensstemmelse mellem parterne i givet fald må antages at være blevet håndteret mere hensigtsmæssigt i tilfælde af en dommers tilstedeværelse, og
- at uoverensstemmelsen må tilskrives indklagedes manglende iagttagelse af noteringspligten.

Med disse bemærkninger findes turneringskomitéens afgørelse at skulle stå ved magt med den virkning, at det pågældende parti ikke skal tælles med i turneringstabellen eller i ratingberegningen, ligesom klagerens påstand om, at han skal anses for at være vinder af partiet, ikke tages til følge.

Turneringskomitéens afgørelse stadfæstes derfor.

- *Ad klagepunkt 2:*

Det må antages, at en spiller i tilfælde af overtrædelse af reglerne om noteringspligt, jf. skakspillets regler § 8, kan blive idømt sanktioner som omtalt i reglerne § 12.9, jf. også ovenfor.

Det kan ikke udelukkes, at der i tilfælde af en dommers tilstedeværelse under afviklingen af partiet ville være blevet tildelt indklagede en advarsel eller anden sanktion, for eksempel tidsstraf, eller at der var blevet tildelt klageren tidskompensation for indklagedes manglende overholdelse af noteringspligten.

Der findes derimod ikke efter det foreliggende at være grundlag for at antage, at indklagedes tilsidesættelse af noteringspligten har været af en sådan karakter, at der har været grundlag for en umiddelbar anvendelse af en strengere straf i form af tab af partiet, jf. også ovenfor ad pkt. 1.

Skaknævnet finder heller ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at anse indklagedes manglende overholdelse af sin noteringspligt under partiet for en usportslig optræden, der kan begrunde en karantæne, jf. reglement for DM og koordinerede turneringer § 7.

En spillers måde at håndtere sine partsbeføjelser på under en klagesag om udfaldet af et skakparti vil kunne indgå som et eller flere momenter i forbindelse med skakmyndighedens bevisbedømmelse.

Dette gælder blandt andet spørgsmålet om spillerens skiftende/modstridende forklaringer og manglende hukommelse.

Det samme gør sig gældende, hvis spilleren ikke fremlægger sin noteringsliste for skakmyndigheden, jf. herved også ovenfor ad klagepunkt 1.

Det henhører naturligvis under skakmyndighedens/Skaknævnets opgave i givet fald at vurdere de bevismæssige konsekvenser heraf i forhold til, hvilket hændelsesforløb og faktum der skal lægges til grund.

Skaknævnet finder imidlertid ikke grundlag for - ud over en mulig tilsidesættelse af partens gengivelse af hændelsesforløbet og opfattelse af sagen - at skulle foretage en vurdering af en parts

oplevelse af et hændelsesforløb eller den måde, på hvilken parten måtte føre sin proces, med henblik på at skulle træffe afgørelse om, hvorvidt parten derved måtte have udvist usportslig optræden.

Særligt hvad angår spørgsmålet om bortkomsten af indklagedes noteringsliste bemærkes dog, at noteringslisten ifølge skakspillets regler § 8.3 er arrangørens ejendom, og at en spillers bevidste/forsætlige kassation af en noteringsliste eller en benægtelse af dennes besiddelse heraf i strid med sandheden må antages at kunne bedømmes som usportslig optræden.

Uanset det påfaldende i, at indklagede i en situation som den foreliggende ifølge sin sagsfremstilling ikke er i stand til at fremlægge sin noteringsliste, findes det imidlertid betænkeligt med fornøden sikkerhed at anse det for godtgjort, at dette skulle bero på en af indklagede på denne måde af udvist usportslig optræden.

Efter det anførte, og idet indklagede ej heller ved de påklagede forhold kan anses for at have bragt skakspillet i vanry, jf. skakspillets regler § 11.1, tages klagerens påstand om disciplinære konsekvenser over for indklagede ikke til følge.

Særligt hvad angår klagerens påstand om idømmelse af karantæne til indklagede for så vidt angår dennes virke som dommer(aspirant) bemærkes, at der ikke ses at være hjemmel til at iværksætte en sådan sanktion, smlgn. herved reglementet for DM og koordinerede turneringer § 7 om karantæne til spillere i tilfælde af usportslig optræden mv, og at det i givet fald må henhøre under den relevante skakmyndighed at tage stilling til, hvilken betydning sagen måtte have for indklagedes adgang til at blive tildelt dommerlicens, jf. herved reglement for DM og koordinerede turneringer punkt 4.6.

- Ad klagepunkt 3:

Ifølge reglementet for koordinerede turneringer § 5 tilrettelægger turneringsarrangøren alle forhold vedrørende turneringens afholdelse, herunder udpegning af myndighedspersoner - dommere og medlemmer af turneringskomiteen, jf. §§ 6 og 7.

Det findes ikke at være noget til hinder for, at udpegningen af sådanne myndighedspersoner sker blandt den arrangerende klubs egne medlemmer, hvilket også må antages at være i overensstemmelse med fast praksis.

Dette gælder også, selvom der måtte være medlemmer af den arrangerende klub blandt turneringsdeltagerne.

Der findes ikke i reglementet regler om udpegning af suppleanter til disse poster, ligesom der ikke er fastsat regler om inhabilitet med regulering af spørgsmålet om, hvorvidt en udpeget myndighedsperson kan behandle eller deltage i behandlingen af tvister, hvori et medlem af samme klub som vedkommende myndighedsperson er involveret som turneringsdeltager.

Det må anses for hensigtsmæssigt, om det ved udpegningen af myndighedspersoner i hvert fald til turneringskomiteén søges undgået, at en myndighedsperson kan komme til at deltage i behandlingen af en klagesag, hvori et medlem fra samme klub optræder som part.

Dette gælder så meget mere i tilfælde som det foreliggende, hvor indklagede og flere myndigheds personer efter det oplyste er medlemmer af den arrangerende klubs bestyrelse.

Principielt findes der imidlertid ikke uden nærmere regler på området at have været noget til hinder for, at klagesagen er blevet behandlet som sket af den pågældende personkreds som arrangører og som medlemmer af turneringskomitéen.

I øvrigt bemærkes, at der ikke foreligger noget grundlag for at antage, at turneringsledelsens eller turneringskomitéens afgørelser er truffet under påvirkning af det med indklagede fælles klubmedlemskab mv, hvilket klageren da også har anført i sin klage til Skaknævnet.

Det forekommer - og må anses for påregneligt, at skakmyndighederne under behandlingen af en klagesag kan nå frem til forskellige resultater.

Den omstændighed, at de øvrige skakmyndigheder i den aktuelle sag efter Skaknævnets opfattelse kunne være nået til et andet resultat, findes ikke i sig selv at kunne begrunde nogen irrettesættelser ell. lign. over for de myndigheds personer, der har repræsenteret disse myndigheder.

Det må bero på en skakmyndigheds skøn, i hvilket omfang der til brug for myndighedens behandling af klagesagen skal indhentes supplerende redegørelser fra spillerne, samt i hvilket omfang disse skal gøres bekendt med modpartens indlæg i sagen.

Det findes imidlertid efter Skaknævnets opfattelse at være et grundlæggende princip, at en part i en klagesag som udgangspunkt bør orienteres om - og få tilsendt alle modpartens indlæg i deres fulde udstrækning, ligesom parten skal have lejlighed til at udtale sig om oplysninger fra modparten, inden der træffes afgørelse af den pågældende myndighed.

Af hensyn til klagerens oplevelse af en retfærdig sagsbehandling gælder dette så meget mere i tilfælde som det foreliggende, hvor modparten og flere af de involverede myndigheds personer alle er medlemmer af den arrangerende klub og denne klubs bestyrelse.

Det må efter det foreliggende lægges til grund, at klageren først i forbindelse med Finn Bonnez' mail af 9. juni 2018 - og altså efter arrangørens afgørelse om partiet - har fået kendskab til indklagedes bemærkninger om klagerens påståede brug mv af sin mobiltelefon, og at indklagede heller ikke efterfølgende trods anmodning herom har fået lejlighed til at se indklagedes skriftlige indlæg i sin fulde udstrækning.

Det samme gør sig efter det oplyste gældende for så vidt angår indklagedes klageskrivelse af 16. juni 2018 til turneringskomitéen, hvilken skrivelse klageren efter det oplyste ikke har fået tilsendt.

Klageren må således anses for at have været afskåret fra at udtale sig om forholdene vedrørende sin påståede brug mv af mobiltelefonen forud for arrangørens og turneringskomitéens afgørelser.

Særligt for så vidt angår spørgsmålet om en skakdommers tilstedeværelse under et udsat parti bemærkes, at det som anført må antages at være normal praksis, at et udsat parti kan afvikles uden en dommers tilstedeværelse.

Klageren kan ikke efter det foreliggende, ej heller ved mailkorrespondancen med indklagede om datoen for afvikling af det udsatte parti, antages at have haft nogen sikker forventning om, at der ville være en dommer til stede under afviklingen af det udsatte parti.

Klageren ses ej heller at have fremsat anmodning herom over for arrangøren.

Under disse omstændigheder findes arrangøren/turneringsledelsen ikke at kunne kritiseres for, at der ikke har været en uvildig dommer til stede under afviklingen af partiet.

Med de ovenstående bemærkninger tages klagerens påstand delvist til følge som nedenfor bestemt.

På baggrund af ovenstående finder Skaknævnet - uanset klagerens bemærkninger i klageskrivelsen af 17. juni 2018 til turneringskomiteen om dommernes (arrangørens) favorisering af indklagede - efter omstændighederne ikke anledning til at påtale det af klageren i klageskrivelsen ad punkt 3 anførte om ”habilitetsbetragtninger”, jf. herved det af Finn Bonnez i sin mail af 22. juli 2018 til Skaknævnet anførte.

Herefter

bestemmes:

- *Ad klagepunkt 1:*

Turneringskomitéens afgørelse stadfæstes.

- *Ad klagepunkt 2:*

Klagerens påstand om disciplinære konsekvenser for indklagede Peter Wieth-Klitgaard tages ikke til følge.

- *Ad klagepunkt 3:*

Turneringsledelsen og turneringskomitéen burde af egen drift have tilsendt klageren genpart af alle indklagedes indlæg i sagen forud for de trufne afgørelser.

Henset til, at klageren har fået i hvert fald delvist medhold i sagen, skal det indbetalte klagegebyr tilbagebetales til klageren.

Martin Stampe Noer

Peter Roesen

Michael D. F. Sørensen